Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1672 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 11 septembrie 1954

În numărul de azi:

Să sporim producția de mașini și utilaj agricol

ÎN TOATA ȚARA CONTINUA dezbaterea Proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Arătînd perspectivele luminoase ale ridicării nivelului de trai material și cultural, Proiectul de Directive pune în fața oamenilor muncii din principalele domenii de activitate ale vieții noastre economice sarcini de mare răspundere.

Proiectul de Directive arată că un aport însemnat în dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani trebuie să-l dea industria noastră socialistă. Dotarea și aprovizionarea ei cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaje de reparații și utilaj mărunt, este o problemă hotărîtoare pentru dezvoltarea agriculturii.

In proiect se prevede că agricultura noastră va primi în viitorii 2-3 ani 10.000 de tractoare agricole și rutiere de diferite tipuri, 12.000 pluguri de tractoare de diferite tipuri, 6000 cultivatoare diferite, 5500 mașini de semănat și plantat și multe alte mașini și piese de schimb.

Tineretul muncitor din ramurile industriei producătoare de utilaj agricol, din întreprinderile producătoare de piese de schimb și din industria electrotehnică trebuie să-și înzecească eforturile pentru îndeplinirea întocmai a planurilor de producție.

In perioada actuală munca pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan cantitativ și calitativ trebuie să constituie una din preocupările de seamă ale organizațiilor de bază U.T.M. din ramurile industriale ce produc mașini, piese de schimb și unelte pentru agricultură. Organizațiile de bază. U.T.M. sub conducerea organizațiilor de partid în colaborare cu comitetul de întreprindere au datoria să antreneze tineretul în întrecerea socialistă și să-l mobilizeze în lupta pentru îndeplinirea planului la timp și la toți indicii. Atitudinea de nepăsare, de dezinteres față de problemele de producție, formalismul și superficialitatea în munca unor organizații de bază U.T.M. duc la slăbirea aportului tineretului în producție și de aceea trebuiesc grabnic lichidate.

Comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală a nesocotit organizarea activității muncii brigăzilor și posturilor utemiste de control în întrecerea pornită în cinstea zilei de 23 August. Acest lucru a contribuit în parte la neîndeplinirea angajamentelor luate de întreprindere.

O problemă importantă dar care totuși nu se află încă în centrul atenției organizațiilor de bază U.T.M. este aceea a sporirii contribuției tineretului la îmbunătățirea calității mașinilor și a pieselor pentru agricultură.

Sînt încă întreprinderi care livrează fabricilor producătoare de mașini agricole piese necorespunzătoare din punct de vedere calitativ, fapt care periclitează buna funcționare a mașinilor. Așa de pildă rulmenții fabricați cu cîtva timp în urmă la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, prezentau serioase deficiențe calitative. Această situație a adus constructorilor de mașini agricole multe neajunsuri. Tinerii de la uzinele „Steagul Roșu" poartă și ei o parte din vină. Se poate spune că tinerii din această uzină au acordat atenția cuvenită calității produselor? Bineînțeles că nu. Ei s-au mulțumit să-și îndeplinească sarcinile de plan numai cantitativ neglijînd calitatea pieselor. Este de datoria organizațiilor de bază U.T.M. să intensifice munca de educare a tinerilor muncitori în spiritul răspunderii personale, al sezisării oricărei nerespectări a procesului tehnologic.

Agricultura noastră are nevoie de mașini și piese de schimb de bună calitate.

Lupta pentru traducerea în viață a sarcinilor ce reies din Proiectul de Directive privind aprovizionarea tehnico-materială a agriculturii nu poate fi separată de problema ridicării necontenite a nivelului calificării profesionale al tineretului. Organizațiile de bază U.T.M. au datoria să inițieze cursuri pentru însușirea minimelor tehnice, să ducă muncă de lămurire cu fiecare tînăr pentru a-și ridica continuu nivelul calificării personale.

Lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan trebuie să se împletească cu lupta pentru reducerea prețului de cost al produselor, pentru aplicarea unui regim strict de economii. Tineretul muncitor nu poate fi indiferent de cazurile condamnabile de risipire a materialelor. În lupta împotriva risipitorilor și a neglijenților, posturile utemiste de control trebuiesc ajutate să-și desfășoare intens activitatea lor patriotică.

Un larg cîmp de acțiune trebuie deschis în întreprinderile constructoare de utilaj și piese de schimb agricole, inițiativei de a se realiza economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse finite.

Canalizarea energiei creatoare a tineretului în direcția creșterii productivității muncii, în direcția îmbunătățirii calității și a reducerii prețului de cost și realizarea de cît mai multe economii trebuie să constituie o preocupare permanentă a organizațiilor de bază U.T.M. din întreprinderile producătoare de mașini și utilaj agricol. Antrenarea tineretului muncitor în întrecerea socialistă este necesar să se facă pe baze reale. Împotriva manifestărilor de formalism a activității zgomotoase de paradă, activiștii utemiști au datoria să lupte cu hotărîre. Tineretul trebuie îndrumat să-și ia angajamente concrete pe care să le ducă la îndeplinire, angajamente care să-l stimuleze, să-l facă să producă azi mai mult decît a produs ieri.

Munca politică are darul să contribuie din plin în această direcție. Găsirea de noi forme de muncă atractive, specifice tineretului va ridica contribuția tinerilor muncitori în întrecerea socialistă pe o nouă treaptă.

Nu poate fi socotită pozitivă munca comitetelor regionale și raionale U.T.M. care se ocupă numai de întreprinderile producătoare de utilaj agricol mare și neglijează pe acelea care chipurile sînt de mai mică importanță, însă care prin specificul lor joacă un rol important în îndeplinirea tuturor sarcinilor de plan.

Luptînd pentru traducerea în viață a prevederilor Proiectului de Directive, privind înzestrarea agriculturii cu mașini și utilaj, tineretul muncitor din industria constructoare de mașini agricole luptă pentru obținerea unui belșug de produse agro-alimentare, pentru aprovizionarea populației de la orașe cu alimente și a industriei cu materie primă, luptă pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru.

Tineri muncitori din întreprinderile de utilaj agricol, puneți-vă energia voastră creatoare, dinamismul și entuziasmul vostru în slujba luptei pentru înzestrarea agriculturii noastre cu mașini moderne, de bună calitate!

Locuințe pentru oamenii muncii din agricultură

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede o serioasă îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii din agricultură. Proiectul arată că se vor construi în următorii 2—3 ani pentru muncitorii, tehnicienii și funcționarii care muncesc în gospodăriile de stat din țara noastră, 2.750 apartamente pentru familiști, 30 dormitoare comune, 10 grupuri sociale împreună cu băile, cantinele și creșele necesare

In fotografia de mai sus se văd 3 locuințe noi, construite pentru muncitorii și funcționarii de la gospodăria agricolă de stat din comuna Galda de Jos, regiunea Hunedoara

SPRE 10 MILIOANE HECTARE!

Va crește suprafața însămînțată cu cereale

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani prevede o serie de măsuri menite să dezvolte tot mai mult agricultura noastră.

În raionul nostru există largi posibilități pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de activitate ale agriculturii. Prin aplicarea măsurilor prevăzute de Proiectul de Directive se deschid largi perspective de mărire a producției globale de cereale. În următorii 2—3 ani ne propunem ca, în raionul Filiași, suprafețele însămînțate cu cereale să crească cu 10 la sută față de anul 1953 și, totodată, să se mărească cu mult producția medie la hectar prin aplicarea întocmai a regulilor agrotehnice.

Pentru mărirea suprafețelor cultivate și folosirea deplină a tuturor rezervelor de terenuri se vor face îndiguiri și canale în comunele care au terenuri pe malul Jiului. Astfel, în satul Beharca, se va săpa un canal de 3.000 m. pentru asanarea mlaștinilor. De asemenea, în punctul Izvor din comuna Filiași se va săpa un canal de 150 m. lungime, dîndu-se astfel agriculturii o suprafață de 25 ha. teren. În primăvara anului 1955 vom lua de asemenea măsuri pentru desțelenirea unei suprafețe de 346 ha., care va fi cultivată cu cereale. Suprafețele cultivate cu plante tehnice vor fi mărite de la 1.500 ha. la 3.000 ha.

Deoarece în multe comune ale raionului nostru se practică pe scară largă grădinăritul, se va încuraja acest sector prin distribuirea de semințe selecționate și printr-un mai puternic ajutor tehnic.

Pentru dezvoltarea sectorului zootehnic vom mări suprafețele cultivate cu plante furajere, asigurînd în felul acesta o puternică bază furajeră.

Luînd toate aceste măsuri și luptînd pentru înfăptuirea lor, în raionul Filiași se va mări producția agricolă globală, contribuind în felul acesta la ridicarea bunăstării poporului muncitor, la întărirea patriei noastre dragi.

NICOLAE BIRAU
șeful secției agricole a sfatului popular al raionului Filiași, regiunea Craiova

Și alte sute de hectare vor rodi

GALAȚI. — (de la corespondentul nostru).

Măsurile însemnate cuprinse în Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului au fost primite cu multă bucurie de către țăranii muncitori din raionul Filimon Sîrbu, deoarece din ele au desprins grija partidului pentru dezvoltarea și înflorirea continuă a agriculturii noastre. Pentru aceasta ei sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru ca aceste măsuri să fie înfăptuite.

În raionul Filimon Sîrbu sînt suprafețe mari de terenuri care, pînă acum, n-au produs aproape nimic de folos. Țăranii muncitori din acest raion au hotărît să descopere aceste terenuri și să le facă să rodească culturi frumoase.

Pe malurile rîului Buzău, de pildă, sute de hectare de pămînt fertil erau lăsate necultivate, pentru pășune. Aceste terenuri erau mai întotdeauna inundate, ceea ce a făcut ca nici de pășune să nu fie bune. Cu cîtva timp în urmă, s-au făcut îndiguiri pe însemnate suprafețe. Astfel, terenurile au fost ferite de inundații și, apoi, amenajate pentru a fi cultivate cu culturi furajere.

În numeroase alte comune — Filimon Sîrbu, Galbenu, Girlău și altele — țăranii muncitori au pornit de asemenea, să dea în folosință noi terenuri. Ei au început curățirea și desțelenirea terenurilor de pe malurile Buzăului, desțelenind, pînă acum cîteva zile, 167 hectare. Suprafețele desțelenite vor fi cultivate, chiar din toamna aceasta, cu secară furajeră, urmînd ca terenurile ce erau cultivate înainte cu furaje să fie acum cultivate cu cereale.

Dînd spre folosință noi terenuri, țăranii muncitori din raionul Filimon Sîrbu lărgesc astfel suprafața cultivată cu cereale, luptă pentru a obține recolte tot mai sporite la hectar, tot mai multă pîine pentru oamenii muncii de la orașe și sate.

Una din principalele sarcini ale partidului și guvernului în domeniul construcției economice, o constituie organizarea creșterii puternice a producției agricole, pentru obținerea în următorii 2-3 ani a unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc la orașe și sate.

...În scopul măririi producției agricole globale, suprafața arabilă a țării urmează să crească la finele anului 1956 pînă la 10 milioane hectare.

...Se vor mări suprafețele arabile și cultivabile, îndeosebi prin reducerea suprafețelor inundabile, a mlaștinilor, a mărăcinișurilor, a arboretelor de invazie, a marginilor de drumuri și a zonelor de șosea și de cale ferată.

O atenție deosebită trebuie dată punerii în valoare, prin trecerea în cultură, a tuturor locurilor virane din vetrele satelor și ale orașelor; pe aceste terenuri, muncitorii, țăranii muncitori, femeile, tineretul pot cultiva milioane de pomi fructiferi și mii de hectare cu cartofi și legume.

Să se ia măsuri de plantare cu pomi roditori a marginilor tuturor drumurilor, șoselelor și căilor ferate".

(Din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani).

Rezerva gospodăriei noastre

Citind proiectul măreț al Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului de dezvoltare a agriculturii, mi-am dat seama ce importanță deosebită are în creșterea producției agricole, descoperirea și punerea în valoare a terenurilor nefolosite. Punerea în valoare a încă 10 milioane ha. prin desecări, canalizări, irigări, desțeleniri, reducerea marginilor de drumuri etc. va aduce țării sute de mii de tone de cereale în plus.

Și în comuna noastră sînt multe terenuri înmărăcinate, bătătorite, care de multă vreme n-au fost folosite. Pentru a lărgi suprafața însămînțată cu cereale în gospodăria noastră colectivă vom descoperi și reda agriculturii terenurile nefolosite pînă în prezent.

Pentru aceasta, de îndată ce am citit cu toți Proiectul de Directive, ajutați de inginerul gospodăriei noastre, tovarășul Predescu Vasile am descoperit în hotarul comunei 30 ha. de teren nefolosit și am hotărît să-l dăm în folosință.

Zilele trecute acest teren de 30 ha. a fost desțelenit cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T. Deta. Recent s-au descoperit încă 2 ha. pe care le vom desțeleni și împreună cu alte terenuri nefolosite pe care le vom mai descoperi, le vom da în folosință însămînțîndu-le la primăvară cu porumb sau cu alte culturi.

DRAGUTIN KNEJEVICI
președintele gospodăriei agricole colective din comuna Soca, raionul Deta

Vor fi mai multe cereale

Măsurile propuse în Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului de a descoperi și valorifica noi terenuri în scopul sporirii necontenite a producției agricole, au o mare însemnătate pentru dezvoltarea raionului nostru.

Cercetările întreprinse de noi pînă acum au dovedit că în raionul nostru — ca în întreaga țară dealtfel — sînt suprafețe mari de teren, roditoare, dar care pînă acum nu au fost valorificate, nu au adus nici un folos. De acum însă și aceste terenuri vor da roade bogate. Noi am hotărît să folosim aceste terenuri fie lărgind suprafața culturilor cerealiere, fie însămînțîndu-le cu plante tehnice. Terenurile mai greu de lucrat, pantele dealurilor sau rîpele apelor, am hotărît să le folosim pentru plantarea cu diferiți arbori, asigurînd astfel și o perdea de protecție pentru culturile de cîmp.

Primii noștri pași spre înfăptuirea acestor măsuri au fost făcuți. Am identificat astfel 520 ha., care pînă acum erau neproductive, în comunele Ceptura, Parepa, Ciorani, Ciuplenița și Drăgănești, luînd totodată măsuri ca ele să fie folosite chiar din anul acesta.

Pentru ca să împiedicăm inundațiile provocate de rîul Hudureasca, care inundă anual sute de hectare în comuna Colceag, Viparba, vom face canale de colectare a apelor. Totodată, pentru ca apele provenite din ploi să nu mai formeze bălți lîngă comunele Bărăitaru și Hotcărău, se vor amenaja noi canale de scurgere a apelor, iar cele existente se vor lărgi, mărindu-se astfel debitul de scurgere a apei. De asemenea, pentru a putea da în folosință o suprafață de 30 hectare din comuna Ciuplenița, nefolosibilă tot din cauza apelor, se vor face patru puțuri absorbante și se vor amenaja canale de drenare a apei.

Aceeași atenție am dat-o și folosirii malurilor accidentate ale unor rîuri din raionul nostru. Am hotărît astfel — și în curînd vom porni la fapte — să împădurim malurile accidentate și neproductive ale rîului Cricov pe o suprafață de 140 hectare prin plantări cu salcie și plop de Canada la șes, iar în părțile deluroase cu salcîmi.

În anul viitor, după cum se vede, suprafața dată în folosință va crește mult. Ceea ce ne bucură este faptul că suprafața ce va fi însămînțată în anii viitori cu cereale va crește cu mai bine de 550 hectare.

Aceasta înseamnă că în raionul nostru vor fi mai multe cereale — iar prin sporirea continuă a producției la hectar vor fi și mai multe. — Astfel vom contribui la ridicarea bunăstării poporului nostru muncitor.

CONSTANTIN GHIȚA
șeful secției agricole a sfatului popular raionul Cricov, din regiunea Ploești

Pentru dezvoltarea gospodăriei

Prin importantele măsuri pe care le cuprinde Proiectul de Directive a constituit și pentru muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din comuna Dîngeni, regiunea Suceava, ca pentru întreg poporul nostru muncitor de altfel — un prețios îndreptar în muncă, un sprijin deosebit de însemnat care le arată limpede căile de dezvoltare continuă a gospodăriei lor.

Pentru ca gospodăria lor să devină din an în an mai înfloritoare, muncitorii, tehnicienii și inginerii au cercetat și au analizat temeinic posibilitățile de dezvoltare a gospodăriei și, în lumina Proiectului de Directive, au hotărît înfăptuirea de noi lucrări pentru anii următori.

O deosebită atenție a fost dată lărgirii suprafeței cultivate cu cereale și sporirii producției agricole la hectar. Astfel, ei au hotărît ca, din anul acesta, suprafața arabilă a gospodăriei să fie mărită cu încă 100 hectare, iar în anul viitor cu alte 300 hectare. În următorii doi ani, suprafața ce va fi cultivată cu grîu va crește (față de suprafața cultivată cu grîu în anul acesta) cu încă 200 hectare. Ei au mai hotărît, de asemenea, ca aplicînd cu strictețe regulile agrotehnice, să obțină recolte tot mai sporite de la un an la altul. Astfel, s-au angajat ca în anul 1956, recolta de grîu să ajungă pînă la 1600 kg. la hectar, iar în anul 1957 să crească pînă la 1700 kg. la hectar.

Pentru asigurarea hranei animalelor, al căror număr va crește simțitor, va fi mărită și suprafața cultivată cu nutreț cu încă 130 hectare în anul acesta și cu încă 371 hectare în anul viitor. Totodată în următorii 2—3 ani se va mări și suprafața cultivată cu legume cu încă 134 hectare.

Primul spectacol dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a prezentat vineri seara primul spectacol în Capitală.

La spectacol, care a avut loc pe stadionul Giulești au asistat peste 15.000 de oameni ai muncii din Capitală.

Înainte de începerea spectacolului, tov. general maior Dumitru Bejan a adresat un călduros cuvînt de salut artiștilor chinezi.

Prezența dvs. în Capitala R.P.R. constituie pentru noi un nou prilej de manifestare a dragostei și prieteniei sincere și de nezdruncinat ce leagă poporul romîn de marele popor chinez, le unește în marea familie a popoarelor lagărului păcii, în frunte cu marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Cîntecele și dansurile voastre ostășești exprimă caracterul nou și forța Armatei Populare Chineze de Eliberare care străjuiește cu fermitate la hotarele Chinei împotriva uneltirilor și actelor de agresiune ale imperialiștilor americani și ale bandelor ciankaișiste.

A răspuns Li-Vei, prim locțiitor al conducătorului Ansamblului.

Vă rugăm să primiți și să transmiteți întregii populații a Bucureștiului salutul nostru frățesc de prietenie din partea poporului chinez, Armatei Populare Chineze de Eliberare și a președintelui Mao Țze-dun — a spus vorbitorul.

Poporul chinez își dă bine seama că poporul romîn, harnic și curajos, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a devenit, prin lupta sa dîrză un puternic component al întregului nostru lagăr al păcii.

Vizita ansamblului nostru în R.P.R. are o mare semnificație pentru adîncirea cunoașterii și înfrățirii dintre popoarele noastre unite în lagărul păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Ca o expresie a nobilei idei a internaționalismului proletar de care este însuflețită arta contemporană chineză, programul ansamblului a început cu cîntecul „Popoarele din lumea întreagă sînt strîns unite", interpretat de cor și orchestră.

In „Cîntecul unui detașament de partizani", interpretat de corul bărbătesc, sînt arătate condițiile grele în care au luptat partizanii chinezi în perioada războiului împotriva cotropitorilor japonezi.

Cu multă căldură au aplaudat miile de spectatori „Cîntecul partizanilor păcii" de compozitorul romîn Ion Chirescu, laureat al Premiului de Stat, interpretat de corul mixt, și cîntecul popular „A plecat Gheorghiță militar" interpretat de corul bărbătesc.

Au fost îndelung aplaudate dansurile „O nuntă la Miao", „Cavaleriștii din Tibet", precum și altele care redau viața clocotitoare, plină de bucurie și de biruință a ostașilor Armatei Populare Chineze de Eliberare.

În cea de a doua parte a programului, corul mixt, alcătuit din peste 100 persoane, a interpretat aria „Moscova-Pekin", cîntec al prieteniei de nezdruncinat ce leagă astăzi marile popoare ale Uniunii Sovietice și ale marii Chine

În cîntecul „Sub drapelul lui Mao Țze-dun", „Înainte spre victorie", se arată scopul nobil al Armatei Populare Chineze de Eliberare. De asemenea, alt cîntec ostășesc, „Eroii biruiesc rîul Dadu-he", se povestește cum eroii Armatei Populare Chineze de Eliberare, cu ajutorul poporului, au apărat cu curaj rîul Daduhe.

Cu multă gingășie a fost interpretat apoi cîntecul „Murmurul pîrîiașului", un cîntec popular din provincia Yunnan. Melodia acestui cîntec de dragoste, în care se slăvește munca și fericirea dragostei, a fost interpretată de tinerii soliști Siu-Iu Cuan și Fan-In-suen.

Spectatorii veniți în seara aceasta la concertul solilor artei chineze au avut plăcerea să revadă și să aplaude pe tînăra solistă Lo-Cien-cui, laureată a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București. Ea a interpretat cu mult simț artistic piesa muzicală „Soarele ce nu apune", în care se slăvește dragostea fierbinte pentru pace, pentru patrie, și se cîntă orizonturile vaste ale stepelor din Mongolia centrală.

Lo-Cien-cui, a cîntat apoi o arie din opera „Elixirul Dragostei" de Donizzetti.

Aplauze îndelungate au răsplătit dansul grațios al tinerei dansatoare Zohara care acompaniată la tamburin, a interpretat dansul „Sabai".

Dansul „Ostașii în repaos", interpretat apoi este un dans vesel pe care dansatorii chinezi l-au învățat de la Ansamblul de cîntece și dansuri „Steagul Roșu" al Armatei Sovietice.

De un deosebit succes s-a bucurat de asemenea și corul de femei al ansamblului, care a interpretat un cîntec coreean despre primăvară „Cîntec consacrat muncitorilor" de compozitorul romîn Mauriciu Vescan și piesa muzicală „Să trăiască Mao Țze-dun".

Spectacolul prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare s-a încheiat cu opera clasică chineză „Regele maimuțelor își procură armele din palatul regelui dragon". Această operă este o legendă populară străveche.

Conducătorul ansamblului este generalul Cen-i, șeful secției culturii a Departamentului Politic de pe lîngă Consiliul Militar Revoluționar Popular. Conducerea artistică este asigurată de Si-Le Min, membru în Comisia Muzicologilor din întreaga Chină, iar cea coregrafică de Hu Co-gan, membru în Comisia Uniunii Coregrafilor.

Dirijorii corului sînt Și-Le Mîn, Fan-Jen și Hu De Fun.

Spectacolul prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare s-a bucurat de un mare succes, fiind răsplătit cu îndelungi aplauze de miile de spectatori.

★

La cererea publicului, spectacolul Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare care urma să aibe loc azi 11 septembrie la Arenele Libertății va avea loc la Stadionul Giulești.

Biletele vîndute pentru Arenele Libertății sînt valabile la Stadionul Giulești.

Un dans din regiunea Miao prezentat de formația de dansuri a Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei populare chineze de eliberare.

LITERATURĂ-ARTĂ

PE MARGINEA SCRISORII:

„DESPRE CURAJ IN CREAȚIA LITERARĂ"

In căutarea eroului vremii noastre

Nicolae Țic

Cred că există unii tineri scriitori — din fericire puțini — care în loc să lupte pentru a se pătrunde de problemele vremii noastre, se mulțumesc să ciugulească cîte ceva din viață și apoi, cu o grabă nemaipomenită, să scrie schițe, poezii etc. Unii s-au oprit asupra unor lucruri mărunțele, despre care e mai comod să scrii, revin mereu asupra lor, le învîrtesc și pe o parte și pe alta pînă îi amețesc pe cititori. (Mă gîndesc, de pildă, la Nicolae Stoian, care de o vreme tot scrie și scrie despre el, despre cum arăta în copilărie și cum arată astăzi). Invîrtirea aceasta în jurul cozii înseamnă serioasă lipsă de curaj. In vremea asta, problemele vieții așteaptă.

Mi se pare destul de penibil să încerc să vorbesc despre căutările mele în zugrăvirea omului nou (tinerilor le place să vorbească mult, uneori și încă cu importanță, deși nu prea sînt îndreptățiți) dar o fac totuși cu gîndul că poate aceste probleme frămîntă și pe alți tineri scriitori.

In 1951 am fost trimis corespondent în Valea Jiului. Am scris știri despre depășirea normelor, reportaje în care oamenii cîntau, fluturau steaguri etc.

In anii aceia Valea Jiului trăia o viață frămîntată.

Erau multe greutăți, dintre cele mai diferite. Le-am cunoscut pe toate. Am propus unele măsuri organizatorice pentru îmbunătățirea muncii, dar m-am ferit să scriu despre problemele pe care le ridica viața în acea perioadă. „De ce să-mi aprind singur paie în cap?" — mi-am zis.

In loc să mă trudesc să înțeleg viața — formidabila luptă dintre vechi și nou — m-am mulțumit să mă conduc după următoarea idee: noi construim o viață nouă, nemaicunoscută în trecut, deci e bine să scriu numai despre aspectele frumoase ale vieții.

Nu-mi dădeam seama că aspectele frumoase ale vieții noastre despre care vorbeam sînt neconvingătoare, deoarece ele nu erau prezentate ca o cucerire, în urma unei bătălii pe viață și moarte cu ceea ce era vechi și trăgea înapoi.

Căutam un „erou pozitiv", un tînăr minunat care să aibă o viață plină de fapte frumoase, acte de eroism etc.

In perioada aceasta am întîlnit pe un pusti care mi s-a părut extraordinar, care m-a entuziasmat. Mi-am zis: iată eroul pozitiv, pe care îl căutam, iată-l cum arată! Cîntă, dansează, muncește, triumfă! Pornind de la el am scris o povestire „Tudorică", criticată mai apoi pentru că eroul apare rectiliniu, e schematic.

Mai tîrziu, ajutat de dezbaterile serioase care s-au pornit în Uniunea Sovietică și la noi în jurul problemei tipicului — am înțeles, poate dimpreună cu alți tineri — cît de naiv am fost căutînd eroul pozitiv sub înfățișarea unui personaj de operetă care rîde, cîntă și dansează, care ține în degetul cel mic toate problemele mari ale vieții și se distrează dezlegîndu-le. Am înțeles că nu poți să ignorezi întregul proces de dezvoltare al eroului pozitiv — drumul său anevoios, cu sinuozități, dureros uneori, dar victorios pînă la urmă.

Viața mi-a oferit exemple dintre cele mai interesante în ce privește lupta dintre vechi și nou în conștiința omului. Am întîlnit un tînăr care a fost fruntaș în producție o vreme, iar apoi s-a apucat de negustorie cu plăcinte și zarzavaturi, zicînd că negustoria e mai ușoară și aduce mai mulți bani. După o luptă îndelungată și îndîrjită, colectivul sănătos de tineri l-a convins să reintre în producție. Am întîlnit președinți de gospodării care un timp au muncit bine, apoi au ajuns la aristocratizare. Colectivul i-a ajutat să devie iar oameni. Cum e și firesc însă, unii dintre cei care bîjbîie, cad. Viața îi călește pe acei care vor să meargă în ritmul ei și îi înlătură pe ticăloși.

Mare parte dintre tinerii pe care în 1951 în Valea Jiului, îi trecusem cu vederea, în care n-avusesem încredere, au devenit ulterior mineri vrednici.

Cît de lipsit de curaj am fost în 1951! — mi-am zis. Am mers pe linia minimei rezistențe, am ignorat greutățile și aspectele negative din viață, lupta dintre vechi și nou, și am ajuns deci la trandafiriu, la falsificarea vieții.

Dar n-a trecut mult și dimpreună cu alți tineri am păcătuit iar.

Fugind de idilic, de trandafiriu, am alunecat pe nesimțite spre surprinderea a ceea ce e negativ în viața oamenilor noi, socotind, în mod cu totul naiv, că aceasta înseamnă curaj.

Mi-am dat seama, mai tîrziu, că de data aceasta nu mai era vorba de curaj, ci de lipsa unei serioase pregătiri ideologice care mă ducea cu pași repezi spre negativism etc. Ajunsesem să ridic la rangul de esențial lucruri care nu erau nici pe departe predominante la oamenii despre care scriam. Faptul că printre constructorii noștri fruntași mai întîlneam pe unii mohorîți, pe unii care lipseau de la lucru din cînd în cînd, sau făceau și altele mai puțin cinstite, a luat în mintea mea proporții neobișnuite și m-a determinat să prezint oameni blazați, sceptici etc. — cu pretenția de oameni ai zilelor noastre. Din fericire, am fost ajutat să-mi dau seama la timp de greșeală.

Cred că o parte dintre tinerii scriitori — și mă număr printre ei — dau dovadă de lipsă de perseverență în descoperirea noului, în înțelegerea lui. De multe ori unii dintre noi capitulează. Analfabetismul care se manifestă la unii dintre ei în ce privește cunoașterea marxism-leninismului, îi face să se clatine într-o parte și alta și să nu înțeleagă viața în complexitatea ei. De cele mai multe ori scriu nu pentru că simt nevoia să spună ceva, ci pentru că și-au făcut o meserie din scris.

Intr-un asemenea caz invitațiile la curaj nu mai au niciun rost. Lucrări valabile n-o să creeze acei scriitori care își propun să fie curajoși, care socotesc că e la „modă" să fii curajos, care ascultă doar glasul criticilor care le repetă mereu să fie curajoși; cred că lucrări valabile vor da aceia care, avînd chemare pentru literatură și-au „umplut inima și mintea de ideile și sentimentele veacului lor", care au înțeles că viața le cere să fie curajoși.

Despre curajul și simțul de răspundere

Sütő András

„Scînteia tineretului" a procedat just atunci cînd a deschis discuția cu privire la problema curajului scriitoricesc. Defecțiunea constă doar în aceea că noțiunea „curajului" este interpretată greșit de mulți. In scris, sau prin viu grai, unii sînt de părere: Da, da, să vorbim despre curaj pentru că literatura noastră e lipsită de curaj. Alții se revoltă spunînd: E inutil să discutăm, că doar „nu sîntem în America" adică nimeni și nimic nu împiedică la noi curajul scriitoricesc. Dimpotrivă: partidul cere ca scriitorii să oglindească cu curaj viața. Și noi am fost, sîntem și vom fi curajoși.

Prima afirmație este evident greșită. Ea generalizează fals. Ea tăgăduiește că în fond noua noastră literatură — prin cele mai bune creații — oglindește în mod veridic și cu curaj lupta maselor muncitoare pentru construirea socialismului și odată cu aceasta oglindește înfrîngerea lipsurilor și neajunsurilor care mai dăinuie. Marile succese ale literaturii noastre noi se datoresc în primul rînd faptului că partidul nostru i-a înarmat pe scriitori cu singura învățătură științifică despre viață și societate — învățătura marxist-leninistă. Spiritul de partid a fost și este condiția esențială a tuturor succeselor literaturii noastre, condiția care a determinat și determină pe scriitori să se orienteze just în problemele majore ale epocii noastre, probleme născute în împrejurările ascuțirii continue a luptei de clasă în care învinge eroic, pas cu pas, poporul nostru muncitor sub conducerea partidului.

A doua afirmație, în aparență este mai „principială". Dar numai în aparență. Aceasta distrage atenția de la fenomenele negative din viață și împiedică întărirea spiritului partinic al literaturii noastre.

Să vă dau un exemplu.

Odată, cîțiva scriitori din Cluj au discutat despre faptul că în viața noastră economică există lipsuri despre care ar trebui să se scrie, pentru a putea fi lichidate mai ușor. Un îndrumător cu cap pătrat i-a sfătuit atunci astfel pe scriitori: „Incă nu avem o hotărîre a partidului în ceea ce privește lipsa menționată. Trebuie să constat cu părere de rău gradul de înapoiere politică și ideologică a tovarășilor scriitori. Discutați probleme în care nu sînteți competenți".

Paf! Acesta e un „îndrumător", nu glumă. Imi închipui că oamenii de felul acesta au întotdeauna în buzunar o listă a lipsurilor „scoase la iveală în mod oficial" și dacă întîmplător s-ar ivi lipsuri în ce privește, de pildă, vaccinarea oilor, ei și atunci ar vorbi tot de necesitatea „îmbunătățirii transporturilor maritime".

In cazul de mai sus incertitudinea mic burgheză a unor scriitori „își face imediat autocritică". Ei constată că, de fapt, trebuie să mai învețe mult, pentru că nu sînt competenți și nu și-au putut da încă examenele la cursul de economie politică. Eventual, vor împrumuta chiar pe loc, de la un tovarăș, lista lipsurilor scoase la iveală, pentru ca în viitor să știe ce atitudine să ia.

Fără îndoială că atitudinea „necompetentă" de acest soi dă naștere la opere literare de care poporul nu are nici decum nevoie. De asemenea lucrări nu are nevoie nici partidul și nimenea dintre aceia care consideră drept o cauză proprie, cauza fericirii poporului. Această gîndire „potrivită listei" duce la zugrăvirea în roz a lucrurilor și în loc de însuflețire sinceră la o goană ieftină și suspectă, la îndepărtarea de mase și, în cele din urmă la falsificarea adevărului.

După părerea mea, aici se află una din problemele discuției despre curaj: există tovarăși care confundă tezele marxiste ale partidului cu **privire la scoaterea la iveală a lipsurilor** cu persoana „îndrumătorului cultural" de mai sus care, din neștiință, sau intenționat, falsifică învățăturile partidului. Scriitorul trebuie să aibă curaj (căci aceasta i-o cere partidul!) ca în asemenea cazuri să se opună sau, dacă situația o cere, să demaște pe profeții falși. Noi trebuie să apărăm partidul, organele noastre de stat, editurile, redacțiile noastre de „îndrumătorii" care n-au ce căuta acolo și care cred că scriitorul măsoară literatura cu gramul, ca o alifie împotriva razelor soarelui.

Numai că problema are și o altă latură. Dacă lăsăm la o parte aceasta, nu am lămurit nimic în ceea ce privește curajul. Scriitorul călăuzit de metoda realismului socialist nu este un controlor de tren pe care să nu-l intereseze decît „fenomenul" al cărui bilet nu este în regulă în trenul care înaintează spre ziua de mîine. Există totuși cazuri cînd curajul greșit interpretat ne ia vederea ochilor și de copaci nu vedem pădurea și de neg nu vedem obrazul.

István Horvath — unul dintre scriitorii noștri fruntași — de pildă, a arătat că la una din gospodăriile agricole de stat conducerea a ajuns în mîinile dușmanului. Sub titlul de „Contele Csali" a scris un mic roman despre situația îngrozitoare care domnea în acea gospodărie. A arătat cum un țăran sărac de pe vremuri, fost argat pe moșie, fiind pus într-un post de răspundere, s-a îndepărtat de oamenii muncii, devenind un escroc de rînd. Atunci unii au spus: „Da! Acesta se numește curaj scriitoricesc. In sfîrșit, s-a găsit unul care să scrie și aceasta: să descrie țărănul sărac care prin decadență a ajuns trădător. Pentru că pînă acum, atît în nuvele cît și în romane, despre toate personajele dușmănoase s-a aflat în cele din urmă că erau fie chiaburi, fie baroni, conți, boieri, sau ofițeri de odinioară deblocați etc. In ce-l privește pe „contele Csali" (un diminutiv al cuvîntului înșelător, N. trad.) scriitorul a „dovedit cu curaj că este un țăran sărac".

E posibil un asemenea caz? N-a tăgăduit niciodată nimenea că nu este posibil. Este un caz tipic? Este tipic întrucît scriitorul ne arată că dușmanul de clasă caută ca din carieriști, din oamenii cu caracter slab să-și facă unelte și este indiscutabil că asemenea oameni se găsesc și printre țăranii săraci. Cazul este tipic în măsura în care scriitorul ne dezvăluie acel adevăr al vieții noastre, după care țăranul sărac cu caracter slab, ca individ, poate deveni unealta dușmanului, dar țărănimea săracă, cea mai revoluționară pătură a țărănimii muncitoare, înlătură din rîndurile sale indivizii de felul acesta. Cazul tipic al contelui Csali (așa se numește țăranul în cauză) nu constă deci în faptul că el este țăran sărac, ci în soarta lui, în aceea, că ceilalți țărani săraci fac ca trădătorul să-și primească pedeapsa bine meritată. Numai că acești „ceilalți țărani săraci" au lipsit cu totul din roman. Și chiar și aceia care nu au lipsit au fost slabi, incolori, anemici, schematici, incapabili de acțiune. In felul acesta, natural, cartea avea un aer negativ și, deși unii o numeau „curajoasă", prin monopolul fenomenelor negative ea a oferit o imagine falsă despre realitatea noastră. (De atunci, autorul și-a transcris, cu succes romanul). Din discuțiile care s-au purtat în jurul acestei cărți s-a descoperit însă că există oameni care numesc curaj zugrăvirea unilaterală, negativă sau naturalistă a vieții. Și uită că dacă despre ceva spunem „nu", trebuie să existe ceva despre care să spunem „da". Negația cuprinde și afirmația. Dacă scot la iveală, atac și neg ceea ce este rău, vechi, condamnat la pieire, aceasta o fac în numele noului care se naște, **în numele forței** care înseamnă viitorul. Dar dacă nu zugrăvesc această forță invincibilă, acest nou în numele căruia atac, înseamnă că nu au săvîrșit o muncă bună. Dimpotrivă! Tocmai din acest motiv trebuie să respingem orice manifestare care prin lozinca „curajului scriitoricesc" caută o justificare ideologică pentru negativism, pentru naturalism, pentru exagerarea greșelilor. O sarcină similară este și aceea de a pune capăt acelei îndrumări care la fiecare cotitură a nuvelei satirice sare în sus speriat spunînd: „Bine, dar unde era secretarul de partid cînd s-a săvîrșit această greșeală?" (De aceea unii, ca să „scape" de secretar îl trimit la vre-un curs tocmai în preziua sabotajului, sau dacă este femeie, o trimit în concediu de naștere etc.).

Este limpede că curajul scriitoricesc este indisolubil legat de concepția justă a scriitorului, de pregătirea sa marxist-leninistă, de devotamentul său față de cauza poporului, de atitudinea sa cetățenească.

Scriitorul trebuie să scrie adevărul. Iar adevărul vieții noastre este acela că noi nu mergem înapoi, ci înainte; că nu vechiul triumfă asupra noului, ci viceversa; că tot ceea ce în viața noastră este încă negativ, opus *fondului* regimului nostru democrat-popular, trebuie să dispară. Legile obiective ale dezvoltării însă nu triumfă în mod spontan. Este nevoie de lupta activă, de intervenția maselor muncitoare. Nici dușmanul de clasă, și nimic din ceea ce este vechi nu dispare de bună voie din viața noastră. Poporul muncitor constată acest adevăr în lupta sa de fiecare zi și tocmai de aceea din hîrtia care conține un text plin de entuziasm pueril, bogat în superlative, laude interminabile și zugrăviri mieroase, își răsucește numaidecît o țigară. Luptele din cei zece ani care au trecut dovedesc că construirea socialismului nu se compară cu o excursie de duminică cu bilet gratuit de tren. Tot ceea ce am creat și ceea ce am putut arăta cu mîndrie lumii la cea de a zecea aniversare de la eliberarea noastră, s-a născut prin eforturile pline de abnegație eroică ale poporului muncitor. Tot astfel se vor naște și succesele noastre în viitor. Iar pentru zugrăvirea veridică a acestor fenomene trebuiesc scriitori care percep lucrurile în mod veridic, care pe lîngă lumină văd și umbra; este nevoie de conștiință de scriitor care și pe dos este exact ca și pe față și care pe lîngă oglindirea succeselor noastre frumoase nu trece sub tăcere lucrurile care dăunează cauzei noastre, care ne stau în cale.

Curajul scriitoricesc partinic nu poate fi altceva decît profundul simț de răspundere față de popor, față de măreața cauză a socialismului.

Concepție principială, curajoasă, despre viață

C. Baciu

Marii scriitori înfățișează în opera lor epoca în care au trăit, oameni concret istorici, contemporani cu ei și care acționează în împrejurări tipice. A descoperi zi cu zi esența fenomenului social, a lua poziție față de el — e aci o problemă de curaj în cel mai înalt sens al cuvîntului. Căci cum am putea atribui această calitate unui scriitor care nu spune nimic nou, care lucrează cu tipuri date, cu conflicte date, transpunîndu-le de la un secol la altul, de pe un fond social pe altul? Cum ți-l poți închipui altfel pe artistul îndrăzneț decît făcîndu-și loc prin hățișul de întîmplări și oameni care curg pe lîngă el ca un torent, fără să caute, permanent să descopere fenomenul tipic social căruia îi e contemporan? Cum s-ar potrivi noțiunea de „curaj" cu acei scriitori ai noștri care — astupîndu-și urechile în mijlocul acestor puternice bătăi de ciocan care făuresc Republica — suflă peste paftale de domnitor, lustruindu-le cu mîneca halatului de casă?

E fără îndoială mai ușor, uneori, a consulta tomuri în loc de a consulta oameni, a prinde un dușman prins, a glorifica un erou glorificat, a zugrăvi o luptă ale cărei tunuri sînt de mult înfundate cu pămînt. Evident, nu putem amesteca între aceste opere — scrise sau propuse editurilor — pe acelea care înfățișînd figurile unor mari oameni ca Bălcescu, Tudor Vladimirescu, au cerut în adevăr curaj pentru destrămarea unor teorii reacționare, a felurite diminuări, stîlciri, dezinformări operate de burghezie. A avea curaj scriind despre trecutul eroic, despre marile figuri care au luptat pentru popor înseamnă a iubi viața noastră de azi. Asta însă nu trebuie să se confunde cu fuga în trecut.

Să trecem însă la secolul XX și anume la unele creații literare din ultimii ani.

Ceea ce izbește în primul rînd aci — în problema pe care o discutăm — se referă la conflict și personaje. Să alegem pentru început două exemple: „Lumina de la Ulmi" de H. Lovinescu, și nuvela „Mlaștina" a lui S. Podină. H. Lovinescu, a adus cu curaj în scenă o temă nouă în literatura noastră, o temă a lumii intelectualilor: coruperea ideologică. Alice Coteanu — dușmanul rafinat și cult — îl rupe de realitate pe scriitorul cinstit Comșa. Iată deci conflictul. El se desfășoară în conștiința scriitorului mai puternic alimentat de forțele negative, mai slab de cele pozitive. Neavînd curajul să le întărească, să le adîncească pe cele din urmă și văzînd că i se risipește conflictul, autorul a mai adăugat unul simplist, lipit: un sabotaj. Intrucît însă două conflicte nu pot fi independente unul de altul în sînul unei aceleași opere, conflictul secundar îl umbrește pe cel principal. Sabotajul ideologic subtil, primejdios, *nou* în literatura noastră e proptit cu o cîrjă *veche*, schematică, de sabotaj pe șantier. Nu spunem că Baziliade nu există și că nu trebuie demascat, dar nu astfel încît s-o împingă pe Alice pe un plan inferior. Tovarășul Horia Lovinescu n-a avut curajul să meargă pînă la capăt; i s-a părut mai comod să substituie unei noi prezentări a luptei de clasă, o prezentare veche, uzitată.

Și acum, Vasile Podaru, eroul nuvelei „Mlaștina". Așa cum spune tovarășul O. Crohmălniceanu, autorul a oscilat între a face din Podaru un erou cu destin tragic sau un erou capabil de unele „afacerisme". Atribuindu-i însă ambele caracteristici l-a fisurat. Lipsa de îndrăzneală — parțială — a autorului constă în faptul că a vrut să împace — putem spune — și capra și varza. Fixîndu-și la început și eroul și subiectul nu le-a putut suprapune și le-a mai ajustat pe drum, cîte puțin ajungînd la o discontinuitate în personaj.

Fără a intra în problemele de compoziție și măiestrie să ne gîndim acum la modul curajos în care Francisc Munteanu a scos-o pe Lența din colivia casnică, ajutînd-o să-și facă loc spre viață și spre dragoste, călcînd, e drept, bătăturile unor bigoți din sat și din arena criticii literare.

Să ne gîndim de asemenea la veracitatea personajelor lui V. Em. Galan din primul volum al „Bărăganului" și la intensitatea cu care se ciocnesc de comunistul Anton Filip și de forțele noului care se strîng în jurul lui, administratorii hoți, sabotorii, bandiții strecurați în partid. Curajul autorului constă în primul rînd în atacul frontal pe care el l-a dat complexului de fenomene sociale existente în satul nostru în perioada 1946—1948.

Desigur, a spune „există dușmani strecurați în partid" — e o simplă afirmație. A-i demasca în ce au mai primejdios pe dușmani — nu înșiruindu-le doar metodele de sabotaj pe care organele securității statului le cunosc, desigur mai bine, ci arătîndu-le hidosul profil moral, posibilitatea de a face rău, ura împotriva noastră — iată sarcina artistului. V. Em. Galan a avut îndrăzneala să-l arate pe Erhan — cel mai primejdios dintre dușmani, făcîndu-și de cap nestingherit vreme îndelungată (asemeni lui Iacov Lukici din „Pămînt desțelenit") profitînd tocmai de lipsa de vigilență a unor înapoiați activiști ai raionului de partid. In schimb autorul nu s-a hotărît să ia o poziție fermă față de inginerul Matei a cărui comportare urîtă față de oameni e prezentată ca un soi de „teribilism". Scriitorul, se pare, că-l ia pe inginer de un moț de păr și-i spune zîmbind: „nu mai înjura flăcăule, deh, te-aude lumea". Această indulgență nu-l umanizează pe inginer ci îl îndulcește. Și nu trebuie, pentru că, asemenea multor altor personaje ale romanului, Matei a și început să circule în peisajul nostru literar și va da de gîndit multor tehnicieni care lucrează în lumea satului.

E bine că în această discuție s-a adus vorba și despre poezii. E păcat însă că s-a spus atît de puțin despre felul în care fug de realitate unii dintre tinerii noștri poeți. Pentru asta să ne amintim doar poeții-copaci, și poetele-flori de care era vorba nu de mult într-un articol publicat în „Scînteia". Părăsind regnul vegetal iată însă că intimismul începe să apară în starea lui pură, eroii lirici își cîntă sentimentele „general-umane" fără legătură cu realitățile din țara noastră. Cu cît sentimentele sînt mai profunde cu atît în ele nu se poate separa emotivul de gîndire, sensibilul de concepții. Ei, și dacă apare concepția... poetul n-are încotro și trebuie să ia poziție în fața realității. Se dovedește astfel că toate aceste „atemporalități" sînt deosebit de temporale și bîzîie împrejurul unor concepții mic-burgheze contemporane.

Problema curajului are o deosebită însemnătate în reportajul literar. Iată frumoasele reportaje ale lui Eugen Mandric axate pe cea mai curată tradiție Hogaș. Mandric înfățișează cu îndrăzneală oameni noi cu anume trăsături de înălțime morală (scafandrii din „Oameni ai apei", soldatul din „Țara celor 7 munți"). Dar, la lipsuri notează aspecte minore (noroi, pălăvrăgeală) cu un curaj de „causerie" literară, nu de reporter comunist.

Lipsa de curaj și-a arătat coada și în cadrul acestei discuții. Astfel după o îndelungată argumentare unul din participanți anunță senin: „exemplele sînt nesemnificative pentru literatura noastră și chiar pentru creația respectivilor scriitori", deci, cu alte cuvinte: cea ce am combătut aici, n-are nici o importanță, am bătut apa în piuă (A se vedea articolul tovarășului A. Băleanu publicat în cadrul acestei discuții). Se poate întîmpla însă ca loviturile să fie date mai pe ocolite așa cum a făcut Dumitru Mircea în această pagină la aceeași rubrică. Cu o patimă ciceroniană, strigînd „Pe Zeus!" și „Oh, timpuri!", el a anunțat că nici nu există o problemă a curajului în literatură. Inlocuind curajul în sensul profund specific muncii scriitorului cu un fel de fantomă pe care s-a apucat s-o sperie cu trîmbița, el a abătut atenția de la problema principală.

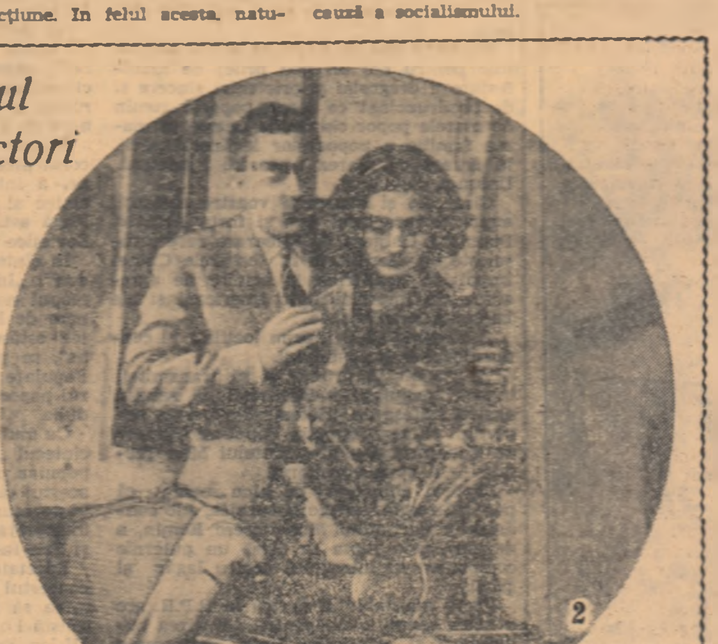
. . . .

După cum e legată organic de talent, îndrăzneala e tot atît de organic legată de concepția despre lume a scriitorului. A voi să schimbi societatea înseamnă în primul rînd a o cunoaște. Apoi, a promova noul, a îngropa vechiul, a duce această luptă de pe pozițiile partidului fără a rămîne în urma vieții. Și aceasta și în nuvelă și în poezii și în reportaje și în critica literară.

Concluziile redacției asupra discuției purtate pe marginea scrisorii „Despre curaj în creația literară" vor fi publicate în unul din numerele viitoare ale ziarului nostru.

Imagini de la concursul republican al tinerilor actori

1. O scenă din spectacolul cu piesa „Liceenii" de C. Treniov, prezentat în concurs de tinerii de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" din București.
2. Scenă din ultimul act al spectacolului „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian interpretat în concurs de tinerii actori ai Studioului Actorului de film „C. Nottara".

Viața U. T. M.

Din experiența noastră în recrutarea cursanților

Pregătiri pentru anul de învățămînt politic

Învățămîntul politic de organizație are o mare însemnătate pentru înarmarea utemiștilor cu probleme politice și ideologice. Învățămîntul politic îi ajută să înțeleagă linia politică a partidului și să lupte pentru aplicarea ei. În cercurile și cursurile politice utemiștii își însușesc primele noțiuni ale marxism-leninismului formîndu-li-se totodată deprinderea de a studia în mod organizat.

În organizația de bază U.T.M. din uzina noastră zeci de utemiști și tineri au absolvit cercuri politice pentru începători, cursuri serale U.T.M., cercuri pentru studierea Istoriei P.C.U.S. Noi sîntem convinși că învățînd, tineretul muncește mai bine și cu mai mult spor. Uzina noastră, în cinstea lui 23 August, a realizat economii de peste 300.000 lei, iar productivitatea muncii a fost depășită pe cap de muncitor cu 14,4 la sută peste sarcina planificată. La aceasta a contribuit și faptul că numeroși utemiști și tineri au absolvit cercurile și cursurile politice, reușind să înțeleagă politica partidului, să lupte pentru aplicarea ei.

Îmi reamintesc ce interes au stîrnit în rîndul utemiștilor și a tineretului din uzină, articolele scrise la gazeta de perete după terminarea anului de învățămînt politic pe 1953—1954, de tovarășii Calomfirescu Dumitru, Corjos Ion și Depărățeanu Radu. Articolele „Urmînd cursurile la învățămîntul politic", „Roadele muncii depuse" și „Ei fac față cu cinste sarcinilor". au arătat cum a ajutat învățămîntul politic la creșterea utemiștilor Prepeliță Ion, Ungureanu Mircea, Murgoci Aurel. Aceștia, absolvind cursul seral U.T.M. au devenit fruntași atît în producție, cît și în munca de organizație.

Imediat după închiderea anului de învățămînt politic noi ne-am pus problema pregătirii viitorului an școlar. Sarcina ce ne-am propus-o a fost aceea ca în cercurile și cursurile politice U.T.M. să atragem cît mai mulți utemiști, folosind metoda convingerii și lămuririi utemiștilor.

In trecut ni s-a întîmplat și nouă să folosim unele metode nejuste, birocratice în înscrierea cursanților în cercurile și cursurile politice. Fără să fi stat de vorbă cu utemiștii care vroiau să învețe, îi înscriam la voia întîmplării. Urmările unei asemenea metode defectuoase de muncă se vedeau mai tîrziu în cursul anului. Atunci ne-am dat seama că în cercul sau cursul politic sînt cursanți cu un nivel politic și cultural diferit, că unii tineri nu veneau la cursuri pentru că absolviseră deja forma de învățămînt în care au fost înscriși și urmau liceul seral, iar alții nu veneau cu plăcere pentru că nu erau convinși de importanța studiului politic. Asemenea defecțiuni organizatorice ne împiedicau să ne concentrăm atenția asupra principalului în învățămîntul politic și anume: calitatea lecțiilor și a convorbirilor.

Experiența noastră în organizarea învățămîntului politic a arătat că atunci se obțin rezultate cînd propagandiștii sînt bine aleși și instruiți, iar cursanții sînt încadrați în învățămîntul politic fiind convinși pe deplin de însemnătatea lui.

Anul acesta pentru încadrarea utemiștilor în învățămîntul politic noi am format colective în fiecare organizație de secție. În aceste colective este și cîte un membru al biroului organizației de secție și un propagandist. Colectivul stă de vorbă cu fiecare tînăr în parte, îi ascultă dorința și-l ajută să-și aleagă forma de învățămînt cea mai corespunzătoare. În hala mare de pildă am reușit pînă acum ca aproape 40 de utemiști să ceară să urmeze învățămîntul politic. În recrutarea cursanților noi ținem seama ca utemiștii care au absolvit deja o formă de învățămînt politic și au obținut rezultate, să treacă în forma imediat superioară. Așa, de exemplu, tovarășii Mitroi Năstase, Angelescu Vasile și alții, care au absolvit anul trecut cursul seral U.T.M., vor urma anul acesta cercul pentru studierea Istoriei P.C.U.S. anul I.

De asemenea numeroși utemiști care au un nivel politic și ideologic mai ridicat și care caută încontinuu să învețe, vor urma anul acesta diferite forme ale învățămîntului de partid. Astfel pot fi dați ca exemplu tovarășii Depărățeanu Radu, Hagiu Nicolae și alții.

În timpul verii, în uzina noastră a venit un număr de 30 absolvenți ai școlii profesionale. Asupra acestor tineri comitetul organizației de bază U.T.M. și-a îndreptat mai mult atenția pentru a-i atrage în viața de organizație. Totodată s-a stat de vorbă cu ei, pentru a-i lămuri asupra importanței învățămîntului politic. În urma muncii de lămurire ce s-a dus, mulți dintre acești tineri noi veniți ca utemiștii Florescu Vasile, Chiriac Gheorghe, s-au hotărît să urmeze cercul politic pentru începători.

Deoarece știm că exemplul personal are o mare influență în rîndul tineretului, membrii comitetului organizației de bază U.T.M. sînt primii care au cerut să urmeze cursurile unei forme de învățămînt politic. Membrii comitetului vor urma diferite forme ale învățămîntului de partid, deoarece majoritatea membrilor comitetului au absolvit deja diferite cercuri și cursuri politice U.T.M.

În munca de recrutare a cursanților, un ajutor neprețuit ne-a dat organizația de partid. Noi am învățat de la organizația de partid metodele de muncă în selecționarea și recrutarea cursanților. Organizatorii de partid din ateliere, ca tovarășul Angelescu Ștefan de la strungărie pompe, și alți tovarăși au îndrumat birourile de secții U.T.M asupra felului cum să ducă munca de lămurire pentru înscrierea tinerilor în învățămîntul politic.

Noi n-am terminat încă recrutarea cursanților pentru cercurile și cursurile politice U.T.M. Munca de convingere se desfășoară mai departe, pentru ca noi să putem realiza cu succes atragerea unui număr cît mai mare de utemiști în învățămîntul politic.

MOLDOVEANU ION
Adj. cu învățămîntul politic în comitetul organizației de bază U.T.M. Uzinele „Matyás Rákosi"

Recolte bogate de pe lotul școlii

La 2 km. distanță de Turnu Măgurele, pe malurile pline de verdeață ale Oltului îmbătrînit de vreme, se întinde lotul școlii medii tehnice horticole.

Nu-i prea mare, doar 30 ha. pămînt arabil, din care 10 ha. grădină cultivată cu legume selecționate după toate regulile științei, iar pe restul sînt culturile de cereale. Despre grădina de zarzavat a școlii se poț spune numai lucruri frumoase, căci din primăvară și pînă în toamnă tîrziu, elevii, în timpul orelor de practică didactică cît și-n timpul orelor de practică de vară, lucrează obținînd rezultate frumoase chiar și atunci cînd natura încearcă să pună piedici.

Anul acesta de pildă, din cauza ploilor prea abundente mana a atacat roșiile țăranilor muncitori.

Pe lotul școlii acest lucru nu s-a întîmplat. Cultura de roșii care se întinde pe o suprafață de un hectar, a fost îngrijită de elevi, tratată cu zeamă bordeleză. În pregătirea soluției bordeleză, au pus și gelatină pentru a se lipi de frunză.

La stropirea roșiilor cît și la copilit și la alte lucrări de întreținere au lucrat elevii anului II, care prin munca lor au asigurat o recoltă de 15.000 kg. roșii la ha.

În munca de întreținere s-a remarcat echipa elevului utemist Grigore Iulian, care aplicînd metoda sovietică a mulcitului care oprește evaporarea apei și creșterea buruienilor, a făcut ca roșiile să crească mari și gustoase. Echipa acestui utemist formată din 6 elevi a reușit să facă mulcitul pe suprafața de 50 ari în timp de 6 ore, remarcîndu-se elevul utemist Colu Maria din echipă. Nici echipa condusă de elevul Raicu Ion nu a fost mai prejos în munca de întreținere la copilitul roșiilor. În timp de 8 ore ea a realizat copilitul pe o suprafață de 1200 m.p. în același timp legînd și roșiile pe araci.

Privind grădina școlii nu poți să treci cu vederea parcela cu ardei care se întinde pe suprafața de un hectar de pe care se recoltează zilnic 1000—2000 bucăți ardei.

Legumele cultivate cresc din plin și varza de toamnă ce se întinde pe 2 pogoane va umple magazia școlii. Însă pînă atunci castraveții de la ghivecele nutritive, cultivați pe o suprafață de 30 ari sînt recoltați și pregătiți în butoaie spre a servi la iarnă ca hrană pentru elevi.

Din zarzavatul școlii se asigură necesarul cantinei de la internat iar suplimentul de producție se valorifică prin cooperație — pînă în prezent 8.000 kg. zarzavat a fost valorificat prin Agevacoop.

Elevii au dat prin aceasta un ajutor însemnat școlii în aprovizionarea cantinei cu alimentele necesare și totodată au văzut practic aceste rezultate obținute chiar prin munca lor, lucru ce le va folosi mult atunci cînd vor merge în producție.

Corespondent
ENE FLORIAN

TINERI ȘI TINEREI

● **Citind ziarele și revistele sovietice, învățăm să folosim minunata experiență a oamenilor sovietici.**

Abonamentele pe anul 1955 se primesc la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

FORMALISM IN MUNCA CU BRIGĂZILE

La fabrica „Fusul" din Galați multe brigăzi utemiste au reușit ca în cinstea zilei de 23 August să realizeze noi succese în producție.

Brigada utemistă de țesătoare, condusă de tovarășa Ciulei Maria și-a depășit planul de țesături pe luna august în proporție de 87 la sută. Produsele brigăzii au fost de bună calitate, aceasta fiind dovedită de faptul că nici un val de stambă nu a fost respins de către controlul tehnic.

Un succes deosebit l-a înregistrat utemista Bordilaș Maria din această brigadă, care în acest timp și-a depășit norma cu 103 la sută.

În sectorul de țesătorie al fabricii „Fusul" realizări asemănătoare au obținut și alte brigăzi utemiste. De pildă, brigada utemistă condusă de tovarășa Porumb Victoria și-a depășit sarcinile de plan cu 5 la sută.

Cu același elan tineresc s-au avîntat în muncă și tinerele din sectorul de filatură. Firele produse în această secție sînt de calitate superioară.

Și aici succesele cele mai însemnate le-au înregistrat tinerele organizate în brigăzi de producție. Brigada fruntașă de tinere filatoare, condusă de tovarășa Iordache Maria, și-a depășit planul lunar cu 9 la sută, iar produsele realizate au fost de calitate superioară.

Utemista Iordache Maria dovedește a fi o bună conducătoare de brigadă. În ultimul timp ea a cucerit titlul de „cea mai bună tînără filatoare pe întreprindere".

Exemplul ei este urmat de filatoarele Voicu Zamfira, Drăgan Alexandra, Arac Aneta și altele.

Rezultatele tinerelor muncitoare din sectorul țesătorie, filatură și din celelalte sectoare ale fabricii, se datoresc conștiinței și dragostei lor de muncă.

Succesele puteau fi însă mult mai mari, dacă comitetul organizației de bază U.T.M. s-ar fi ocupat de îndrumarea și controlul activității brigăzilor utemiste (secretar tovarășa Constantin Florica).

Despre activitatea acestei organizații de bază U.T.M nu se pot spune cuvinte de laudă. Deși în planul de muncă sînt prevăzute o seamă de sarcini ca: instruirea responsabililor de brigăzi, reorganizarea brigăzilor descompletate și multe altele, planul a rămas pe hîrtie, servind doar la eventualele controale.

La fabrica „Fusul" au fost cîndva 14 brigăzi utemiste de producție.

Cînd este întrebată despre situația brigăzilor utemiste, tovarășa Constantin Florica îți prezintă o condică unde sînt scrise în ordine numerică cele 14 brigăzi.

În realitate în fabrică sînt doar 9 brigăzi — 7 la filatură și 2 la țesătorie — și care își desfășoară activitatea fără nici un fel de îndrumare.

Brigăzile utemiste de producție existente, nu au o evidență a îndeplinirii sarcinilor zilnice de plan. Din luna aprilie la această fabrică nu au mai fost instruiți responsabilii de brigăzi.

Iată de ce unele brigăzi așa cum este aceea condusă de tovarășa Frangulea Lucia din filatură și altele, pe lunile trecute nu au reușit să-și îndeplinească planul de producție lucru ce se petrece și în momentul de față. Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. nu cunosc nimic din activitatea brigăzilor de producție și nici chiar sarcinile ce revin acestora în lupta pentru îndeplinirea planului de producție.

Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. și în special tovarășa Constantin Florica, a desfășurat și desfășoară o muncă zgomotoasă, de paradă, nu numai cu tinerii ci și cu unii membri din comitet. În comitet sînt tinere fruntașe în producție cum este tovarășa Iordache Maria care răspunde de problemele producției și calificării tineretului. Deseori ea nu primește însă sprijinul necesar din partea secretarei comitetului organizației de bază U.T.M. Membrii comitetului nu sînt antrenați în munca de conducere, ei fiind socotiți oameni ce nu pot face prea mult. Acest stil de a munci nu face altceva decît să descurajeze tinerii în muncă.

În activitatea comitetului organizației de bază U.T.M. s-a dus și se duce o muncă lipsită de conținut, formală, desfășurată la întîmplare. Tovarășa Constantin Florica s-a rupt de colectiv pornind pe un drum greșit, îndepărtîndu-se de tineret. Datorită acestui fapt, comitetul organizației de bază U. T. M. nu desfășoară în rîndul tineretului o muncă politică și educativă care să-l facă să devină un luptător dîrz pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Așa se explică faptul că zilnic lipsesc nemotivat de la lucru multe tinere. Numai în ziua de 14 august din sectorul țesătorie au lipsit nemotivat într-un singur schimb 22 de tinere, majoritatea lor fiind utemiste așa cum sînt Vicol S., Gologan Elena, Motea Anica și altele. Într-un singur schimb cîte mașini au stat? Dacă socotim acest lucru vom vedea că în acea zi se puteau produce zeci și chiar sute de kilograme de fire.

Dacă brigăzile utemiste nu-și trăiesc viața, dacă tinerii lipsesc nemotivat acest lucru se datorește și faptului că sînt multe organizații de secție U.T.M. descompletate. Organizația de secție U.T.M. nr. 3 din filatură și-a încetat activitatea de cîteva luni de zile și comitetul organizației de bază U.T.M. nu a luat nici o măsură pentru a soluționa această problemă.

Cu cîteva luni înainte comitetul organizației de bază U.T.M. de la fabrica „Fusul" se ocupa de antrenarea tineretului în îndeplinirea planului de producție calitativ și cantitativ. Acum însă lasă ca rezultatele să vină de la sine. Situația actuală se mai datorește și comitetului orășenesc U.T.M. Galați, Deși tovarășul Roșca Marin, instructor al comitetului orășenesc U.T.M. care răspunde de organizația de bază U.T.M. de la fabrica „Fusul" cunoaște lipsurile grave care există aici, el nu a făcut nimic pentru ca organizația să-și îndeplinească sarcinile ce-i stau în față.

Sarcinile ce revin tineretului sînt mari și pentru a fi duse cu cinste la îndeplinire comitetul organizației de bază U.T.M. va trebui să-și schimbe stilul de muncă practicat pînă acum Trebuiesc reorganizate brigăzile utemiste, îndrumate și controlate în mod continuu. Munca zgomotoasă, de paradă, trebuie înlocuită cu munca politică concretă, de la om la om, pentru că aceasta asigură obținerea celor mai frumoase succese.

Tineretul poate obține rezultate deosebite, dacă cu el se folosesc metode juste, educative care să-l înflăcăreze în fiecare moment, să-l mobilizeze. Tovarășa Constantin Florica, secretara comitetului organizației de bază U.T.M și membră în biroul comitetului regional U.T.M., va trebui să lichideze cu munca formală, sectară, birocratică, care a dăunat atît de mult activității organizației de bază U.T.M.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

De la ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne a remis în ziua de 10 septembrie a.c. Legației Israel la București o Notă cu următorul conținut:

„În seara zilei de 6 septembrie a.c., organele romîne de frontieră au descoperit pe cetățeanul romîn Grinberg Iancu Aron, funcționar la Legația Israel la București, care încerca să părăsească Romînia sub un alt nume, cu un pașaport falsificat.

Din declarațiile susnumitului, precum și din cercetările amănunțite ce au fost efectuate, s-a stabilit că pașaportul falsificat i-a fost procurat și înmînat de către prim-secretarul Legației Israel, Daniel Laor, cu scopul de a-i înlezni trecerea frauduloasă a frontierei.

Ținînd seama că prim-secretarul Legației Israel, Daniel Laor, a încălcat normele unei activități diplomatice normale și legile Republicii Populare Romîne, guvernul Republicii Populare Romîne aduce la cunoștință guvernului Statului Israel că rămînerea mai departe în Republica Populară Romînă a acestuia nu mai este dorită. În consecință dl. Daniel Laor urmează să părăsească Republica Populară Romînă în cel mai scurt timp posibil".

(Agerpres)

Prilej de afacere

Tovarășul Ciuc Iosif, vicepreședinte al cooperativei din comuna Buruienești raionul Roman, a mers într-una din zile să însoțească de la Roman transportul a 200 sticle cu bere.

Pe drum însă vicepreședintelui Ciuc i-a venit o idee năstrușnică.

Ce-ar fi dacă aș face eu o mică afacere cu sticlele astea cu bere. Doar cetățenii mă întreabă la tot pasul — „nu le vinzi"?

— Ba sînt de vînzare — zise el zîmbind. 3 lei sticla rece de la ghiață.

Și una cîte una au fost golite cam 150 sticle cu bere. Cu restul de sticle nu se știe ce a mai făcut vicepreședintele. Se știe doar că la destinație a ajuns numai cu 15 sticle.

Ce părere au tovarășii din conducerea U.R.C.A.D. Roman despre faptul că un membru de conducere din cadrul cooperativei Buruienești are astfel de apucături?

Corespondent
VASILE NISTOR

CRONICA

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. Stere Nichifor, a fost numit Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al R. P. R. în Republica Populară Albania, în locul tov. Ion Patrichi, care a primit altă însărcinare.

(Agerpres)

Recensămîntul copiilor în vîrstă de 1-14 ani și a neștiutorilor de carte în vîrstă de peste 14 ani

În ziua de 19 septembrie va avea loc în întreaga țară recensămîntul copiilor în vîrstă de 1—14 ani și a neștiutorilor de carte în vîrstă de peste 14 ani.

Înregistrarea copiilor născuți între anii 1940—1953 se face în vederea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară și întocmirii din vreme a planurilor de școlarizare în anii următori.

Înregistrarea neștiutorilor de carte are ca scop cunoașterea numărului total al analfabeților care mai există în țara noastră, în vederea lichidării neștiinței de carte prin cuprinderea la cursurile de alfabetizare a celor în vîrstă de 14—55 ani.

Executarea lucrărilor de recensămînt intră în sarcina comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale, orășenești și comunale. De asemenea, își vor da sprijinul organizațiile de masă.

Un program măreț de creșterea buneistări a poporului

Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a stabilit că pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și pentru continua înflorire a economiei naționale în ansamblul ei, este necesară, paralel cu dezvoltarea industriei grele și a celei producătoare de bunuri de larg consum, o grabnică dezvoltare a agriculturii. *Creșterea producției agricole, vegetale și animale constituie veriga hotărîtoare a realizării programului comunist al ridicării buneistări a celor ce muncesc,* program întemeiat pe cerințele legii economice fundamentale a socialismului. Sarcina dezvoltării agriculturii rezultă din necesitatea de a lichida rămînerea în urmă a sectorului agricol al economiei naționale față de creșterea rapidă, furtunoasă a sectorului industrial. Industria, care în proporție de 99% este socialistă, a cunoscut un mare avînt în anii puterii populare. In 1953 producția industrială a depășit de 2,5 ori nivelul producției din 1938. In același timp, ritmul de dezvoltare a agriculturii a fost cu mult mai lent. Nivelul producției agricole a rămas mult în urma cerințelor. Disproporțiile existente trebuiesc de aceia înlăturate.

Proiectul C.C. al P.M.R. al Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani exprimă hotărîrea partidului de a lupta pentru o dezvoltare armonioasă a întregii economii naționale, pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii. Proiectul Directivelor cuprinde un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice care să ducă la un puternic avînt în ridicarea producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Proiectul Directivelor precizează că în faza actuală a construirii socialismului „ridicarea agriculturii este veriga hotărîtoare pentru dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor".

★

Satul romînesc a cunoscut în anii puterii populare mari transformări. Pe vremea cînd pămîntul aparținea moșierilor, țăranul muncitor era obiectul unei exploatări de o cruzime pe care cuvintele cu greu o pot descrie. Să ne amintim de jelania țăranului din „Noi vrem pămînt", răscolitoarea poezie a lui Coșbuc.

„Flămînd și gol, făr-adăpost,
Mi-ai pus pe umeri cît ai vrut
Și m-ai scuipat și m-ai bătut
Și cîne eu ți-am fost!"

Vremurile acestea au apus pentru totdeauna. Acum 10 ani, în 1944, aproape 7% din numărul proprietarilor agricoli — moșieri și chiaburi — stăpîneau aproape 35% din totalul suprafeței agricole a țării. In prezent pămîntul aparține celor ce-l muncesc. Sectorul socialist din agricultură cuprinde peste 20% din suprafața arabilă a țării. Pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori s-au format 2048 gospodării agricole colective cu o suprafață totală de 850.000 ha. și 2384 întovărășiri pe o suprafață de peste 270.000 ha. Agricultura a fost înzestrată cu un număr crescînd de tractoare și mașini agricole. Față de circa 4.900 tractoare convenționale existente în 1938, în prezent posedăm peste 25.000 de tractoare convenționale. Numărul S.M.T.-urilor este de 220, ele reușind să contribuie la efectuarea în mod mecanizat a unor părți însemnate din muncile agricole. Astfel, munca țărănimii muncitoare nu numai că a fost ușurată dar a devenit și mai spornică. Pe ogoarele patriei au fost obținute recolte necunoscute în trecut. Cu toate aceste rezultate pozitive se constată totuși o rămînere în urmă.

Agricultura noastră posedă totuși condiții pentru o dezvoltare la nivelul cerințelor crescînde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse agricole, vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole. Aceste condiții trebuiesc însă valorificate pe deplin. Partidul ne conduce tocmai către acest țel.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani înfățișează un tablou grandios al progresului pe care agricultura R.P.R. îl va înregistra într-o perioadă de timp relativ scurtă.

Iată o prevedere: pînă la finele anului 1956 suprafața arabilă va crește pînă la 10 milioane hectare. Citești această prevedere și te gîndești la mlaștinile care vor fi secate, la mărăcinișurile care vor fi defrișate, la suprafețele inundabile care vor fi reduse simțitor. Locurile virane care lîncezesc prin vetrele satelor și orașelor vor deveni livezi roditoare sau vor dărui belșug de cartofi și legume. Toate rezervele de terenuri trebuiesc puse în valoare. Fiecare petec de pămînt trebuie folosit cu chibzuință. Doar e știut că cu cît vor fi mai multe produse agricole, cu atît va fi mai ridicat nivelul de trai al oamenilor muncii.

Creșterea suprafeței arabile pînă la 10 milioane de hectare crează posibilitatea extinderii suprafețelor culturilor principale. Proiectul Directivelor prevede mărirea producției globale la culturile de bază. In următorii 2-3 ani va trebui să se obțină o producție de 10.500.000 tone cereale. Semnificația acestei cifre nu o poți desprinde pe deplin decît dintr-o comparație. Intre anii 1949—1953, a fost obținută, în medie, o producție anuală de 4.530.000 tone cereale iar în 1954 sînt planificate 8.880.000 tone cereale. Cifrele acestea puse față-n față cu cea stabilită de Proiectul Directivelor, arată pașii înainte ce vor fi făcuți în viitorul apropiat în domeniul producției de cereale. Trebuie de reținut faptul că principala condiție a unei asigurări abundente a celor ce muncesc cu alimente precum și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole o constituie obținerea unor recolte îmbelșugate de cereale. Pămîntul poate să dea roade bogate, oamenii trebuie însă să i le smulgă. Partidul ne cheamă să luptăm pentru ca în hambare să se adune, an de an, cît mai mult grîu și porumb astfel încît problema cerealelor să fie pe deplin rezolvată. Trebuie să prindă viață prevederile cuprinse în Proiectul Directivelor care stabilește că în anii 1955—1956 recolta medie la ha. va trebui să se ridice la grîul de toamnă pînă la 1400 kg., la porumb pînă la 1500 kg., la secară pînă la 1200 kg. etc. Problema măririi continue a producției de cereale și de cereale-marfă este o problemă-cheie a dezvoltării agriculturii și prin aceasta a realizării sarcinilor fundamentale ale politicii partidului.

O atenție cu totul specială trebuie acordată culturilor tehnice. An de an, au crescut suprafețele pe care se cultivă sfeclă de zahăr, bumbac, tutun, cînepă, in, floarea-soarelui etc. In perioada 1949-1953 producția globală anuală a plantelor tehnice, a fost, în medie, de 1.700.000 tone. Necesitățile industriei aflată în plin proces de largă dezvoltare sînt însă mai mari. Pentru aceasta producția principalelor culturi tehnice trebuie să fie treptat mărită. Pentru anul 1954 s-au planificat 2.640.000 tone de plante tehnice pentruca în următorii 2-3 ani nivelul producției să se ridice pînă la 3.020.000 tone.

Dezvoltarea creșterii animalelor reprezintă de asemenea unul din cele mai de seamă aspecte ale economiei rurale, în special, și ale economiei naționale, în general, în etapa actuală. Deși unele progrese au fost obținute în direcția creșterii animalelor, aceste progrese sînt cu totul nesatisfăcătoare. Proiectul Directivelor stabilește ca o sarcină de mare importanță lichidarea rămînerii în urmă a dezvoltării creșterii animalelor și, îndeosebi, a vacilor, crearea unei baze furajere corespunzătoare, asigurarea de adăposturi pentru animale și păsări, ridicarea considerabilă a productivității animalelor, accelerarea ritmului de creștere a efectivului de animale și mărirea cantităților de produse animale.

Procesul de ridicare a producției agricole, vegetale și animale este indisolubil legat de folosirea marilor cuceriri ale științei. Reușita eforturilor depuse în direcția dezvoltării agriculturii depinde de măsura în care ele au o bază științifică, se bazează pe un studiu aprofundat și pe utilizarea experienței înaintate.

Mărirea producției agricole se va realiza în primul rînd prin îmbunătățirea formelor și mijloacelor de muncă a pămîntului. O recoltă bogată nu se poate obține prin metode rudimentare de lucru. Cerințele construirii socialismului impun folosirea metodelor agrotehnice înaintate și mecanizarea într-o măsură crescîndă a principalelor munci agricole.

Industria socialistă, ca o urmare a dezvoltării potențialului ei și a apariției unor ramuri noi de producție, a creat baza tehnico-materială pentru înzestrarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole. Dezvoltarea producției agricole nu este însă un proces care se desfășoară spontan, *de la sine*, ci trebuie să fie pe de-a întregul *organizat*. In această privință S.M.T.-urile joacă un rol de prim ordin. Ele au rolul de propagatoare ale metodelor înaintate de muncă și de îndrumare a țărănimii muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

Rolul S.M.T.-urilor trebuie să crească în importanță. In acest scop statul a acordat mijloace însemnate pentru dotarea lor cu utilaj perfecționat și întărirea lor cu cadre bine pregătite, cu experiență organizatorică dobîndită mai ales în producție. Proiectul Directivelor oglindind accentul pe care partidul îl pune pe mecanizare stabilește că „dotarea și aprovizionarea agriculturii cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaj de reparații, îngrășăminte minerale și alte mijloace de producție și materiale, este o problemă hotărîtoare pentru dezvoltarea agriculturii". In legătură cu aceasta se arată că în anii 1955-1956 agricultura va primi 10.000 tractoare, 12.000 pluguri de tractoare, 6.000 cultivatoare, 5.500 mașini de semănat și plantat, 1.450 cositori autopropulsate și tractate etc. Utilajul cu care statul înzestrează agricultura reprezintă o formă a ajutorului pe care clasa muncitoare, forța conducătoare a regimului nostru, îl dă țărănimii muncitoare și contribuie în mod direct la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Mărirea producției agricole este strîns legată de modul în care țărănimea muncitoare este cointeresată din punct de vedere material. Colectiviștii, întovărășiții, țăranii muncitori cu gospodării individuale ca și muncitorii din G.A.S. și S.M.T. trebuie să se simtă interesați în cel mai înalt grad în ridicarea pe o treaptă superioară a muncii lor. Proiectul Directivelor este o nouă expresie a politicii juste a partidului prin îmbunătățirea — în o serie de aspecte — a sistemului de colectare și contractare.

Cea mai mare atenție trebuie dată întăririi și lărgirii sectorului socialist din agricultură. Gospodăriile agricole colective și întovărășirile vor trebui să fie întărite din punct de vedere economico-organizatoric printr-o muncă politică asiduă, permanentă, nu de sezon. Ele sînt mlădițele noului și aceste mlădițe trebuiesc cultivate cu toată grija. Nici un moment nu trebuie uitată forța de atracție pe care ele o reprezintă. Țăranul muncitor trebuie să ajungă să înțeleagă că munca în comun este izvor de belșug și bună stare. Problema transformării socialiste a agriculturii este o problemă vitală deoarece unitățile agricole socialiste constituie *mijlocul cel mai sigur de a organiza sporirea continuă a producției agricole, vegetale și animale.*

★

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cuprinde un vast program de luptă pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, pentru ștergerea treptată a disproporțiilor între ritmul de dezvoltare al industriei și cel al agriculturii. Astfel economia națională se va dezvolta în mod omogen, orașul și satul pășind spre același țel. În acest fel vor fi învinse multe din greutățile care mai există în prezent și se vor îmbunătăți continuu condițiile de viață materială și culturală ale celor ce muncesc.

Sarcinile mărețe ce ne stau în față trebuie să dea naștere unui puternic avînt în rîndurile tineretului. Proiectul Directivelor subliniază că „o deosebită atenție trebuie dată tineretului sătesc și organizațiilor U.T.M. de la sate, sprijin direct al organizațiilor de partid în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor puse de aceste Directive". Tineretul este chemat să dovedească întreaga lui capacitate, întreg entuziasmul lui creator. Cu acea forță irezistibilă care îl atrage către ceea ce este nou și se dezvoltă, tineretul, și în special cel de la sate, va putea să se dedice unei opere grandioase. Utemiștii vor avea ocazia să dovedească prin abnegația în muncă, dragostea și devotamentul nemărginit față de partid, dragostea față de poporul muncitor.

Organizațiile de bază utemiste, și în mod deosebit cele de la sate, trebuie să lupte pentru descoperirea și folosirea tuturor rezervelor de terenuri, pentru creșterea producției globale de cereale și cereale-marfă, pentru mărirea cantității de plante tehnice, pentru dezvoltarea creșterii animalelor.

Proiectul Directivelor prevede sarcini mari în ceea ce privește dezvoltarea pomiculturii și viticulturii. Pentru plantarea și îngrijirea a milioane de pomi, pentru formarea perdelelor forestiere de protecție, este necesar să se stimuleze munca voluntară a tineretului.

Tinerii trebuie să considere un titlu de onoare prezența lor în rîndurile mecanizatorilor din agricultură. Cît mai mulți tineri trebuie să fie antrenați pentru a deveni combineri etc. Este o datorie de cinste pentru tineret de a crește din rîndurile sale noile cadre de mecanizatori. In S.M.T.-uri organizațiile utemiste trebuie să sădească în sufletele tinerilor simțămîntul înaltei răspunderi pe care o au în lupta pentru ridicarea agriculturii la un nivel mai înalt.

Tinerii tractoriști au sarcina să lupte pentru ca planurile de producție ale brigăzilor să fie îndeplinite, pentru ca întreaga capacitate de lucru a tractoarelor să fie folosită. Utemiștii trebuie să muncească pentru întărirea gospodăriilor agricole de stat, pentru consolidarea gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole și pentru formarea de altele noi.

Organizațiile U.T.M. au datoria să popularizeze în mod consecvent experiența înaintată din agricultură, să fie în permanență purtătoare ale noului. Este necesar ca tinerii țărani muncitori să îmbunătățească calitatea lucrărilor de îngrijire a cerealelor, să se dedice cu tot elanul creșterii animalelor, să combată formele învechite de lucrare a pămîntului. Un număr sporit de tineri trebuiesc mobilizați pentru a intra în școlile agricole medii și în institutele de învățămînt superior agricol și pentru a ridica nivelul la învățătură în aceste școli. Tinerii specialiști în agricultură au datoria să-și însușească un bagaj bogat de cunoștințe variate, să devină oameni cu o pregătire solidă, la nivelul cerințelor actuale. In activitatea de cercetare științifică pe tărîmul agriculturii tinerii oameni de știință trebuie să aducă un aport crescînd. Ei trebuie să se preocupe de problemele practice ale agriculturii. Organizațiile U.T.M. au sarcina să facă o cotitură grabnică către problemele agriculturii. Activiștii utemiști trebuie să devină oameni calificați în problemele agro și zootehnice, să posede un minim de cunoștințe în domeniul economiei rurale. Învățămîntul politic de organizație trebuie să fie organic împletit cu sarcinile cele mai arzătoare ridicate de lupta pentru continua dezvoltare a agriculturii. Proiectul Directivelor trebuie temeinic însușit, ca un document de bază al muncii politice în etapa actuală. Numai astfel utemiștii vor putea să fie popularizatori ai Proiectului Directivelor în masele largi ale tineretului, răspînditori ai metodelor înaintate de muncă și ai tehnicii noi la sate, trezind interesul tuturor tinerilor pentru înfăptuirea grandiosului program inițiat de partid.

EDGARD OBERST

Declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

În legătură cu respingerea de către Adunarea Naţională franceză a planului american de creare a „armatei europene"

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite Declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.:

La 30 august, Adunarea Naţională franceză a respins cu o majoritate covîrşitoare de voturi tratatul de la Paris care prevedea crearea unei grupări militare restrînse alcătuită din şase state din Europa occidentală (Franţa, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg), sub forma aşa numitei „comunităţi defensive europene". După cum se ştie sub firma sus-menţionatei „comunităţi" erau camuflate planuri avînd drept scop reînvierea militarismului german, ceea ce constituie o primejdie directă pentru popoarele Europei.

Eşecul planurilor de creare a sus-menţionatei grupări militare de state reprezintă un eveniment important în viaţa politică a Europei. Acest fapt dovedeşte măsura în care francezii îşi dau seama de primejdia pe care o implică transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist a cărui soartă ar fi în mîinile revanşarzilor germani. Acest fapt arată de asemenea în ce măsură au fost la înălţime forţele patriotice din Franţa, care au văzut în mod just în crearea „comunităţii defensive europene" o primejdie de moarte pentru securitatea statului francez, o primejdie pentru independenţa sa. În această privinţă este suficient să se arate că în cazul adoptării tratatului de la Paris, Franţa ar fi fost lipsită de armata sa naţională cu toate consecinţele decurgînd din aceasta pentru ea ca mare putere.

Principala sarcină a sus-menţionatei grupări militare de state era crearea aşa numitei „armate europene", a cărei principală forţă de şoc ar fi fost forţele armate ale Germaniei occidentale remilitarizate, în frunte cu foşti generali hitlerişti. O asemenea situaţie ar fi constituit o primejdie serioasă pentru popoarele europene şi în primul rînd pentru statele vecine cu Germania faţă de care militariştii germani nu s-au dat nici o dată înlături de la căutarea de pretexte pentru a le ataca. Experienţa istorică arată că Germania militaristă reprezintă o primejdie directă în primul rînd pentru Franţa, care nu odată a fost una din primele victime ale agresiunii germane.

Adepţii „comunităţii defensive europene", căutînd să înşele popoarele, printre care şi poporul francez, au prezentat şi continuă să prezinte lucrurile ca şi cum tratatul de la Paris, care a eşuat, ar fi permis dacă ar fi fost adoptat, menţinerea forţelor armate ale Germaniei occidentale în anumite limite. Totuşi, pentru orice om fără idei preconcepute falsitatea unor asemenea afirmaţii este bătătoare la ochi. Este greu de conceput că aceste afirmaţii ar fi crezute măcar de acei care le fac.

În orice caz, revanşarzii de la Bonn, care în această privinţă sînt mai sinceri, nu ascund că ei nu acordă nici o importanţă serioasă acestor afirmaţii şi discută de pe acum în mod deschis planurile de creare a unei armate vest-germane cu un număr de divizii care depăşeşte cu mult numărul anunţat oficial. În legătură cu diferitele condiţii formale care ar îngrădi Germania occidentală în privinţa efectivului şi armamentelor armatei sale, experienţa arată că militariştii germani rup în bucăţi orice acorduri semnate de ei dacă aceste acorduri stau în calea realizării planurilor lor agresive. Reînvierea militarismului german şi atragerea Germaniei occidentale remilitarizate într-o grupare militară ar agrava nemăsurat de mult primejdia unui nou război în Europa şi implicit primejdia unui nou război mondial. Este suficient să ne adresăm istoriei Europei, chiar numai din ultima jumătate de veac, pentru a vedea că în această perioadă Germania militaristă a dezlănţuit de două ori războaie, care au adus popoarelor Europei nenumărate nenorociri. Ţinînd minte aceste învăţăminte grele, popoarele statelor europene, printre care şi poporul francez, au considerat planurile de creare a „comunităţii defensive europene" ca o primejdie directă pentru securitatea lor, ca o primejdie a unui nou război cu toate urmările lui periculoase. Această îngrijorare a popoarelor Europei care abia atît de recent au trecut prin cel de al doilea război mondial este lesne de înţeles, deoarece un nou război ar provoca sacrificii materiale şi în oameni incomparabil mai mari decît războaiele trecute. Acest lucru trebuie subliniat cu atît mai mult cu cît au apărut armele atomice, cu hidrogen şi alte tipuri de arme de exterminare în masă. Este de înţeles îndeosebi îngrijorarea pe care o manifestă popoarele din regiunile Europei cu populaţia cea mai densă, unde pe teritorii relativ limitate sînt concentrate centrele vitale ale statelor, inclusiv cele mai mari oraşe cu monumentele lor seculare de cultură materială şi spirituală.

Adepţii politicii de reînviere a militarismului german încearcă să prezinte lucrurile ca şi cum militarizarea Germaniei occidentale şi atragerea ei într-un bloc militar sau altul al puterilor occidentale ar întări poziţiile puterilor occidentale în tratativele cu Uniunea Sovietică în legătură cu problema germană. Asemenea afirmaţii sînt lipsite însă de orice temei. În realitate, situaţia este tocmai contrară. Remilitarizarea Germaniei occidentale şi atragerea ei într-o grupare militară sau alta creează obstacole de nebiruit în calea unificării Germaniei şi, prin urmare fac cu neputinţă realizarea unei înţelegeri corespunzătoare în problema germană. Aceasta înseamnă că naţiunea germană unită ar rămîne ruptă în două pe termen nelimitat, ceea ce ca atare creează o situaţie primejdioasă pentru cauza menţinerii păcii în Europa fără a mai vorbi de faptul că acest lucru este în contradicţie cu interesele şi cu năzuinţele fireşti ale poporului german spre unificare naţională.

Eşecul tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" reprezintă fără îndoială o lovitură puternică dată politicii îndreptate spre crearea atît în Europa cît şi în alte regiuni din lume a unor grupări militare agresive de state, politică inspirată de cercurile guvernante din S.U.A. Ar fi însă greşit să se creadă că după această înfrîngere suferită de autorii şi adepţii unei asemenea politici, ca urmare a acţiunii curajoase a francezilor, popoarele îşi pot slăbi vigilenţa faţă de uneltirile duşmanilor păcii.

După cum se ştie, de pe acum se şi discută în mod făţiş planuri noi de reînviere a militarismului german. Cercurile oficiale ale puterilor occidentale desfăşoară o activitate febrilă, încercînd să cadă cît mai repede de acord asupra ţinerii unor tratative pentru elaborarea unui nou plan de includere a Germaniei occidentale într-un bloc militar al ţărilor occidentale. Încercînd să înjghebeze în locul „comunităţii defensive europene" vreo nouă combinaţie a puterilor occidentale, de data aceasta cu participarea Angliei — ceea ce ar permite militarizarea Germaniei occidentale — cercurile guvernante ale puterilor occidentale trec totodată cu grijă sub tăcere propunerile sovietice din 24 iulie şi 4 august anul curent referitoare la problema germană şi la problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În planurile de refacere a militarismului în Germania occidentală, un loc deosebit este rezervat planului de atragere directă a Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic pentru a netezi astfel calea remilitarizării acesteia.

Cei care prezintă asemenea planuri nu ascund faptul că ele sînt necesare pentru a ocoli piedicile de care s-au izbit în Franţa adepţii politicii „de pe poziţii de forţă", politică de mult compromisă. Cu alte cuvinte este vorba ca de data aceasta în locul unei grupări militare agresive sub forma „comunităţii defensive europene" să se înjghebeze o altă grupare similară la care să participe Germania occidentală remilitarizată şi în acest fel francezii să fie înşelaţi prin noua firmă prin care se urmăreşte camuflarea acestei grupări.

În această ordine de idei este cazul să se declare de pe acum că indiferent de firma sub care s-ar camufla planurile de refacere a militarismului german — realizarea lor va avea în mod inevitabil drept urmare transformarea Germaniei occidentale în focarul unui nou război şi adîncirea continuă a actualei dezmembrări a Germaniei.

Or, interesele securităţii Europei, ca şi interesele poporului german, cer ca problema germană să fie rezolvată pe baza creării unui stat german unit, iubitor de pace şi democratic aşa cum prevăd acordurile respective dintre puteri.

Nu se poate spune că posibilităţile de realizare a unui acord în problema germană au şi fost epuizate. Ţinînd seama tocmai de această împrejurare, Guvernul Sovietic a propus Guvernelor Franţei, Angliei şi S.U.A., să se convoace în august-septembrie a.c. o nouă conferinţă a celor patru puteri pentru a se examina la această conferinţă problema germană. Pînă în prezent, din partea guvernelor celor trei puteri nu s-a primit nici un răspuns la această propunere.

Respingerea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" de către Adunarea Naţională franceză dovedeşte odată mai mult cît de străină este de interesele popoarelor politica de creare în Europa a unor grupări militare de state opuse una alteia. Hotărîrea parlamentului francez, care, în condiţii de brutală presiune străină a respins tratatul sus-menţionat este un act profund patriotic dictat de cerinţele asigurării unei adevărate securităţi a Franţei, de cerinţele menţinerii independenţei ei naţionale.

Aceste interese naţionale ale Franţei coincid şi nu pot să nu coincidă cu cerinţele asigurării securităţii generale europene. Tocmai de aceea sus-menţionata hotărîre a parlamentului francez a fost primită cu satisfacţie de toţi cei care nu în vorbe, ci în fapte, sînt pentru securitatea popoarelor.

Interesele asigurării securităţii generale europene cer ca în locul înjghebării unor grupări militare restrînse, în Europa să fie creat un sistem de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială. Tocmai acestor scopuri corespunde proiectul „tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa", propus de Uniunea Sovietică, şi convocarea unei conferinţe generale europene pentru examinarea propunerilor corespunzătoare.

Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa şi încheierea în acest scop a unui tratat general european, cu participarea la acest tratat a Germaniei răsăritene şi a celei occidentale, iar după unificare — a Germaniei unite, ar înlesni posibilitatea rezolvării problemei germane prin unificarea naţională a Germaniei pe baza unor principii paşnice şi democratice. Acest lucru ar corespunde intereselor securităţii tuturor statelor europene, inclusiv ale Franţei, a cărei soartă, ca mare putere, nu poate fi despărţită de soarta Europei în ansamblu. Numai dezvoltarea paşnică a Europei cu crearea unei Germanii unite şi iubitoare de pace asigură Franţei un loc demn de mare putere printre celelalte mari puteri. Dimpotrivă, o Europă în care există blocuri militare opuse unul altuia şi o Germanie occidentală militaristă în inima Europei, ar însemna coborîrea Franţei la rolul de putere de rangul doi. Uniunea Sovietică a fost şi este pentru o Franţă puternică şi independentă, deoarece numai o asemenea Franţă constituie un factor important pentru menţinerea păcii în Europa şi în întreaga lume. Experienţa conferinţei de la Geneva care a adus o importantă contribuţie la cauza slăbirii încordării internaţionale, a arătat odată mai mult că există posibilitatea realizării unui acord în problemele nereglementate, potrivit intereselor întăririi păcii atunci cînd statele interesate doresc cu adevărat acest lucru.

În ceea ce priveşte Uniunea Sovietică, ea va face şi de acum înainte tot posibilul pentru realizarea unor acorduri privind problemele internaţionale nerezolvate, inclusiv problema Germaniei, sistemul de securitate colectivă în Europa, interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen şi reducerea înarmărilor statelor, în scopul slăbirii continue a încordării internaţionale.

Note

De la „Pisicile infernului" la „Sorority"

Ştiaţi că-n Statele Unite, „ţara posibilităţilor nemărginite", există numeroase „organizaţii de tinere fete"? Dar să fim înţeleşi: este vorba de organizaţii de un tip special, organizaţii specifice modului de viaţă american.. Bunăoară un grup de tinere fete dintr-un colegiu din New-York s-a constituit într-o organizaţie denumită semnificativ „Pisicile infernului". Un alt grup, din statul Washington, a pus bazele unei organizaţii care poartă ca emblemă un fular avînd ca model o blană de leopard. În New York, există o organizaţie de tinere ceva mai pitorească: membrele active poartă cercei uriaşi, cisme şi păr negru, lung. Tînăra care are de la natură părul blond, este obligată să şi-l vopsească. Aci domneşte şi o „disciplină de fier": fata care încearcă să părăsească organizaţia este stigmatizată cu ţigări aprinse. În centrele universitare americane, se răspîndesc organizaţiile feminine studenţeşti „Sorority". Şi lista ar putea să continue.

Fireşte, nu orice fată americană poate să facă parte din aceste organizaţii. După cum subliniază „Oesterreichische Wolksstimme", în aceste organizaţii pătrund numai fiice de cetăţeni înstăriţi. Dar şi acestea sînt supuse unor „examene de investitură". De pildă, pentru ca o studentă americană să fie primită în „Sorority", trebuie să treacă două probe. Prima: să intre legată la ochi, goală, într-o groapă cu macaroane reci şi ude. Dacă studenta, mai slabă de înger, are impresia că o înconjoară o droaie de şerpi şi leşină ea nu are ce căuta în „Sorority". Dacă, dimpotrivă, suportă această probă dezgustătoare, încearcă a doua probă, adică trebuie să golească dintr-odată un pahar cu un amestec destul de ciudat: albuş de ou, resturi de cafea, fire de tutun şi untură de peşte.

Dar în ce constă activitatea acestor bizare organizaţii de tinere fete? În practicarea diferitelor „jocuri de societate" copiate după filmele otrăvite de la Hollywood. „Pisicile infernului", de pildă, se ocupă în primul rînd cu şantajarea profesorilor. Membrele acestor organizaţii organizează adevărate orgii în care îşi invită victimile. Scenele sînt fotografiate; cu ajutorul acestor fotografii compromiţătoare ele stoarce — prin şantaj — importante sume de bani pe care îi folosesc la orgii şi mai mari. „Sorority" organizează baluri luxoase la care sînt invitaţi tinerii cei mai bogaţi din oraş şi astfel „se aranjează" diferite căsătorii.

Acestea sînt faptele. Ele demonstrează limpede gradul de corupere a tineretului american înstărit, dispreţul lui pentru preocupări serioase, patima lui pentru tot ceea ce este josnic, imoral.

Dar autorităţile? Sînt legate la ochi? Au ciiit în urechi? Nici una, nici alta. Autorităţile americane cunosc existenţa acestor asociaţii obscene, dar nu intervin. Din două pricini. Una — organizaţiile acestea se bucură de protectori influenţi. Cealaltă — de ce să intervină? Edgar Hoover, şeful gestapoului american — F.B.I. — ar fi foarte satisfăcut dacă întreg tineretul american „s-ar distra" cu şantajarea profesorilor, cu narcotice, cu baluri extravagante, cu gropi pline de macaroane umede şi reci. Ba ar fi în stare chiar să ceară Congresului un fond special pentru procurarea acestor macaroane.

Aşa se face că deşi organizaţiile „Pisicile infernului" şi „Sorority" sînt cică interzise în 33 de state ale S.U.A., totuşi ele acţionează nestingherite. Dar acest val de corupţie a cuprins doar o mică parte a tineretului american — doar vlăstarele celor avuţi. Există însă în Statele Unite şi un alt tineret, cinstit, curajos, care înţelege foarte bine de ce miliardarii americani înarmează S.U.A., de ce departamentul de stat duce o politică agresivă. În S.U.A. există şi un tineret care aspiră la pace, libertate şi luptă pentru ele.

I. CÎRJE

Şedinţa Consiliului Guvernamental Central Popular al R. P. Chineze

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 9 septembrie a avut loc cea de a 34-a şedinţă a Consiliului Guvernamental Central Popular în cadrul căreia s-a discutat şi adoptat proiectul de Constituţie revizuit al R. P. Chineze.

Proiectul de Constituţie revizuit va fi prezentat spre discutare primei sesiuni a Adunării pe întreaga China a reprezentanţilor populari.

Proiectul de Constituţie revizuit a fost prezentat de către Comitetul pentru elaborarea proiectului Constituţiei R. P. Chineze după ce a studiat şi discutat propunerile oamenilor muncii din întreaga ţară, precum şi propunerile deputaţilor din adunarea pe întreaga China a reprezentanţilor populari.

La şedinţa Consiliului Guvernamental Central Popular au participat: Mao Ţze-dun, preşedintele Guvernului Central Popular, Ciu De, Sun Cin-lin, Li Ci-şen şi Cian Lan, vicepreşedinţi ai Guvernului Central Popular, precum şi membrii Guvernului Central Popular.

De asemenea, la şedinţă au participat peste 60 de persoane printre care membrii Comitetului pentru elaborarea proiectului de Constituţie a Republicii Populare Chineze, membri ai Comitetului permanent al Comitetului Naţional al Consiliului Consultativ Politic Popular, membri ai Consiliului Administrativ de Stat al Guvernului Central Popular şi şefii celor 33 de grupuri de deputaţi din adunarea pe întreaga China a reprezentanţilor populari.

Ziarul „Jenminjibao" despre apropiata retragere din Coreea a şapte divizii de voluntari chinezi

PEKIN 10 (Agerpres). — Referindu-se la declaraţia unui purtător de cuvînt al comandamentului unităţilor de voluntari chinezi cu privire la apropiata retragere din Coreea — în decursul lunilor septembrie-octombrie a.c. a şapte divizii de voluntari chinezi, ziarul „Jenminjibao" aminteşte în articolul său de fond din 9 septembrie că voluntarii chinezi împreună cu Armata Populară Coreeană, după o luptă extrem de grea, care a durat doi ani şi nouă luni, a oprit agresiunea imperialiştilor americani.

Semnarea armistiţiului în Coreea, ca urmare a victoriei popoarelor chinez şi coreean, scrie ziarul, nu numai că a însufleţit toate popoarele din lume iubitoare de pace la lupta împotriva agresiunii şi războiului, dar ceea ce este şi mai important, ea a constituit un exemplu de modul cum trebuie rezolvate pe cale paşnică divergenţele internaţionale.

Retragerea a şapte divizii de voluntari chinezi din Coreea, continuă articolul, constituie cea mai bună dovadă a intenţiilor sincere şi a încrederii poporului chinez în posibilitatea rezolvării paşnice a problemei coreene.

O iniţiativă importantă a unei organizaţii de tineret din Italia

ROMA 10 (Agerpres). — Ziarul „Unita" relatează că Adunarea Tineretului pentru Pace (organizaţie progresistă a tineretului italian) a propus în cadrul acţiunilor pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa o întîlnire a tineretului din capitalele ţărilor Europei cu tineretul din Roma, care să se ţină la sfîrşitul lunii octombrie la Roma.

Totodată, s-a făcut propunerea ca tineretul din Roma să-şi exprime, cu prilejul diferitelor manifestări, aspiraţiile sale şi mai ales să strîngă scrisori şi mesaje pe care să le trimită tinerilor din capitalele ţărilor Europei.

Această propunere a fost făcută în cadrul adunării organizată de Comitetul partizanilor păcii din Italia, care s-a desfăşurat la Roma în ziua de 3 septembrie, fiind consacrată luptei poporului italian pentru pace, pentru un tratat de securitate colectivă în Europa, împotriva reînarmării Germaniei.

În legătură cu activitatea comisiei mixte de armistiţiu pentru Patet-Lao

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că după 24 zile de lucrări desfăşurate într-o atmosferă de înţelegere şi colaborare, reprezentantul Înaltului Comandament al Armatei Populare de Eliberare din Patet Lao şi comandamentului voluntarilor vietnamezi din Patet Lao a încheiat cu reprezentantul forţelor Uniunii Franceze din Laos acorduri cu privire la:

.1 Organizarea, sarcinile, competenţa şi metodele de lucru ale subcomisiilor şi echipelor mixte de armistiţiu pentru Patet Lao;

2. Organizarea şi metodele de lucru ale comisiei mixte de armistiţiu pentru Patet Lao;

3. Clarificarea poziţiilor respective ale forţelor celor două părţi din Laos;

4. Trasarea unei linii de demarcaţie, fixarea zonelor şi punctelor de staţionare temporară a rutelor şi datei pentru retragerea trupelor;

5. Înlăturarea minelor.

În prezent, comisia mixtă de armistiţiu pentru Patet Lao continuă discuţiile în vederea încheierii unui acord cu privire la schimbul prizonierilor de război şi a persoanelor civile arestate, precum şi cu privire la alte probleme importante.

Scurte ştiri

● Delegaţia Republicii Populare Polone la cea de a IX-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, care se va deschide la 21 septembrie la New-York, va fi condusă de Stanislaw Skrzeszewski, ministrul Afacerilor Externe. Din delegaţie vor mai face parte Josef Winciewicz, ambasadorul R. P. Polone la Washington: Juliusz Katz — Suchy, ministru plenipotenţiar, directorul Institutului polonez pentru afacerile externe, şi alţii.

● Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că la 20 august Comisia mixtă de armistiţiu pentru Cambodgia şi-a ţinut prima şedinţă la Swayrieng.

● În R. P. Polonă a intrat în funcţiune prima fabrică de aluminiu, „Skawina". În prezent sînt pe terminate pregătirile în vederea punerii în funcţiune a celei de a doua etape a fabricii care va fi dată în exploatare la mijlocul lui septembrie.

● La 8 septembrie, a avut solemnitatea dării în exploatare de probă a primei fabrici de penicilină din Republica Populară Bulgaria.

Spectacol extraordinar cu „Dama de Pică"

Vineri seara, la Teatrul de Operă şi Balet din Bucureşti, a avut loc un spectacol extraordinar cu opera „Dama de Pică" de Ceaikovski la care şi-au dat concursul soliştii Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S.: soprana Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., laureată a Concursului unional şi a Concursului internaţional de la Budapesta, şi baritonul Evgheni Belov, laureat al Concursului internaţional de la Praga.

Artiştii sovietici, pe care publicul Capitalei a avut ocazia să-i asculte interpretînd cu multă măiestrie arii de operă şi romanţe ruseşti şi străine, în cadrul recitalului pe care l-au dat în sala Ateneului R.P.R., au cucerit şi de astă dată admiraţia spectatorilor.

Soprana dramatică E. Smolenskaia a impresionat prin interpretarea nuanţată a rolului Lizei, iar baritonul E. Belov a dovedit înaltele sale posibilităţi vocale, susţinînd cu multă căldură rolul kneazului Eleţki. Alături de soliştii sovietici, au mai interpretat: Maria Snejina, artistă emerită a R.P.R., Elena Cernei, Magda Ianculescu, Garbis Zobian, Al. Enăceanu şi alţii.

Conducerea muzicală a fost încredinţată dirijorului Egizio Massini, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

După principalele arii şi la sfîrşitul spectacolului, aplauze îndelungate au subliniat deosebita preţuire de care se bucură în rîndurile publicului nostru înalta artă a interpreţilor sovietici.

(Agerpres)

Şcoala nouă din R. D. Germană

Scrisoare de la redacţia ziarului „Junge Welt"

de Herman Kähler

Se ştie că sub regimul fascismului hitlerist, şcolile din Germania îi educau pe tineri pentru a fi gata să-şi dea viaţa ca soldaţi în numele intereselor capitalului monopolist. Şcoala era un instrument în mîinile capitaliştilor. Porţile şcolilor secundare, şcolilor superioare şi universităţilor erau închise pentru copiii de muncitori şi ţărani.

În clasa mea din şcoala secundară, în care am învăţat, nu a fost decît un singur copil de muncitor şi în clasa imediat superioară nici unul. Colegii mei de clasă erau aproape cu toţii copii de directori de bănci, proprietari de fabrici, ofiţeri, proprietari de magazine, moşieri. Copiii de muncitori şi ţărani muncitori mergeau la aşa zisa „şcoală populară". Deşi erau elemente din cele mai capabile, ei nu ajungeau niciodată într-o şcoală superioară. Soţia mea, de exemplu, a fost în copilărie o elevă foarte bună. Fiind fiica unui muncitor, ea nu a avut însă posibilităţi de învăţătură. Acestea le-a obţinut abia după 1945! Astăzi, ea este referentă pentru metodică în Ministerul Învăţămîntului Public din Republica Democrată Germană.

Profesorii, care predau cursurile pe vremea naziştilor, proveneau din rîndurile burgheziei sau erau lacheii ei. În învăţămînt nu era tolerat nici un profesor, care nu-şi preda cursul în spiritul şovinismului şi al urii de rasă. Manualele şcolare erau pline de noţiuni anti-ştiinţifice şi de aroganţă şovinistă. Teza de bază a „educării" copiilor era: „Lumea trebuie refăcută în spiritul german". Celelalte popoare erau prezentate ca popoare înapoiate, barbare, inferioare poporului german. Asta pentru a li se băga în cap copiilor că aceste popoare trebuiesc trecute prin foc şi sabie în numele „noii ordini" fasciste. Nu-i de mirare că în şcoala de odinioară nu am auzit niciodată numele lui Puşchin, dar mi-te pe acelea ale lui Gorki şi Maiakovski.

Lucrurile se prezintă astăzi fundamental schimbate în şcolile din Republica Democrată Germană. Această schimbare îşi are baza esenţială în schimbările revoluţionare, care s-au produs după eliberarea de către armata sovietică în anul 1945. Ziua de 8 mai 1945 a pus şi piatra de temelie a unei noi şcoli democratice germane. Puterea capitaliştilor monopolişti şi a moşierilor a fost sfărîmată pe teritoriul Republicii Democrate Germane. În republica noastră conduce clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare. Caracterul şcolilor noastre s-a schimbat. Tuturor copiilor le sînt deschise — potrivit cu capacităţile lor — porţile tuturor şcolilor. Numărul şcolilor superioare a crescut de la 327 în anul 1946 la 618 în anul 1953. Numărul elevilor acestor şcoli a crescut de la aproximativ 75.000 în anul 1946 la 124.000 în anul 1953. În anul 1953, 47 la sută din totalul elevilor şcolilor superioare au fost fii şi fiice de muncitori şi ţărani.

În republica noastră nu mai există militarişti, nu mai sînt cercuri interesate în cotropirea altor popoare. Schimbările fundamentale din republica noastră au schimbat şi conţinutul învăţămîntului şcolar. Acest lucru se vede cel mai limpede din ceea ce învaţă astăzi tinerii din Republica Democrată Germană despre alte popoare şi din felul cum sînt educaţi în spiritul dragostei pentru toate popoarele iubitoare de pace, în spiritul prieteniei faţă de Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară.

Soţia mea are o soră mai tînără. Această fată, fiică de muncitor, frecventează astăzi şcoala superioară. Ea a învăţat încă din şcoala primară primele noţiuni de limbă rusă. A fost fericită să le înveţe. Profesorul predă copiilor pe lîngă cunoştinţele limbii şi noţiuni despre realitatea sovietică. Fata este mîndră să înveţe limba marelui popor sovietic, care păşeşte spre comunism, limba lui Lenin şi Stalin.

În şcolile noastre tinerii sorb din izvorul bogat al literaturii progresiste germane. Ei învaţă totodată să preţuiască literatura, cultura celorlalte popoare. De o mare preţuire se bucură în rîndurile tineretului studios al Republicii Democrate Germane comorile literaturii sovietice precum şi operele scriitorilor din ţările de democraţie populară. Am predat ca profesor limbile rusă şi germană într-o şcoală de sat. Cunoştinţele despre literatura germană pe care le posedă copiii de clasa a 8-a a acestei şcoli de sat întrec din punct de vedere ştiinţific cunoştinţele unui elev al vechii şcoli secundare. În ce priveşte cunoştinţele multilaterale despre literatura celorlalte popoare nici nu este posibilă o comparaţie.

Schimbările structurale ale şcolii noastre se văd şi mai limpede în domeniul predării istoriei. Pe lîngă cunoştinţele despre tradiţiile revoluţionare ale poporului german, elevii învaţă şi istoria tradiţiilor revoluţionare ale altor popoare. Ei învaţă să cunoască din istorie marea însemnătate a internaţionalismului proletar şi înţeleg că clasa muncitoare a tuturor popoarelor este unită în lupta împotriva aţîţătorilor la război, pentru o viaţă nouă, fericită. Multiple, aproape nenumărate sînt mijloacele prin care sînt educaţi băieţii şi fetele noastre în spiritul prieteniei între popoare şi al păcii. Întreaga noastră viaţă nouă democratică pulsează pînă şi în cea mai mică clasă de şcoală din satul cel mai izolat.

Profund îngrijorătoare este dimpotrivă situaţia din învăţămîntul din Germania occidentală. Clica lui Adenauer caută să facă din şcoală un instrument al planurilor ei criminale de război şi de învrăjbire între popoare. Copiii de muncitori şi de ţărani nu au posibilitatea de a deveni ingineri, medici, profesori etc. Punga cu bani a tatălui este decisivă în frecventarea unei şcoli superioare. În timp ce regimul lui Adenauer găseşte sume enorme de bani pentru construirea de cazărmi, condiţiile de funcţionare ale şcolilor sînt catastrofale. Guvernul lui Adenauer foloseşte consecinţele războiului lui Hitler şi marile greutăţi cauzate de propria lui guvernare criminală pentru a aţîţa la o nouă „campanie de cucerire". Profesorii trebuie să-i bată pe copii, pentru a-i obişnui cu supunerea oarbă prusacă. Copiii nu cunosc operele unor mari scriitori naţionali umanişti ca Arnold Zweig, Anna Seghers, Johannes R. Becher, Willi Bredel, dar mi-te operele marilor autori celebri ai Uniunii Sovietice sau ai ţărilor de democraţie populară. Literatura pornografică şi murdară şi cărţile militariste otrăvesc minţile tinerilor.

Aceste stări de lucruri nu sînt în interesul tineretului din Germania occidentală. El nu vrea să meargă în armata de mercenari a americanilor. El vrea să înveţe şi să-şi făurească un viitor fericit alături de popoarele iubitoare de pace, la fel cu tineretul din Republica Democrată Germană. Cercuri largi de băieţi şi fete din Germania occidentală au pornit alături de muncitorii progresişti la luptă împotriva înfăptuirii tratatelor războinice de la Bonn şi Paris, pentru pace, pentru o Germanie unită, paşnică şi democratică.

Sosirea grupului de artişti romîni de la Moscova

Vineri după amiază a sosit în Capitală, venind de la Moscova grupul de artişti romîni care, la invitaţia Ministerului Culturii al U.R.S.S. a dat o serie de concerte la Moscova şi în alte oraşe ale Uniunii Sovietice, în cadrul manifestărilor prilejuite de cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre.

Grupul de artişti, condus de dirijorul George Georgescu, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, director al Filarmonicei de Stat din Bucureşti, a fost compus din: Zenaida Pally, Cornelia Gavrilescu, artiste emerite ale R.P.R. şi Dinu Bădescu solişti ai Teatrului de Stat de Operă şi Balet al R.P.R., pianistul Valentin Gheorghiu, violonista Gaby Grubea şi violoncelistul Radu Aldulescu, artişti emeriţi ai R.P.R., laureaţi ai Premiului de Stat, flautistul Vasile Jianu şi pianistul acompaniator Dagobert Bucholz.

La sosirea pe aeroportul Băneasa artiştii au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Ministerului Culturii şi de numeroşi reprezentanţi ai vieţii noastre artistice.

(Agerpres)

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. Nr. 7.88.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii